

VITÉZEK LAPJA

HISZEK EGY ISTENBEN. HISZEK EGY HAZÁBAN. HISZEK EGY ISTENI ÖRÖK IGAZSÁGBAN. HISZEK MAGYARORSZÁG FELTÁMADÁSÁBAN!

Vitézek Lapja XXV. évfolyam 2. szám, 2019. december

HORTHY MIKLÓS 1919. NOVEMBER 16-ÁN VONULT BE
BUDAPESTRE AZ ÁLTALA SZERVEZETT NEMZETI
HADSEREG ÉLÉN, A PROLETÁRDIKTATÚRÁT FELVÁLTÓ
ELLENFORRADALMI RENDSZER „ERŐS EMBEREKÉNT”.

IMPRESSZUM:

KIADJA a VITÉZI REND

Felelős kiadó: vitéz gróf Molnár-Gázsó János elnök-főkapitány
Felelős szerkesztő: vitéz Csúry Csaba, Budapest széktartója, sajtófőnök

ELÉRHETŐSÉGEINK:

Székhely: 1183 Budapest, Gyömrői út 89. III. em. (XVIII. ker.) / 1677 Budapest Pf. 27.

Ügyfélszolgálat: Kedd, csütörtök: 10–13 óra között

Telefon: 06-1-550-0067 (központ) 06-20-957-4304 (főszéktartó) 06-30-961-9239 (sajtófőnök)

E-mail: kozponti.iroda@vitezirend.com; csury.csaba@vitezirend.com

Honlap: www.vitezirend.com

JOGI NYILATKOZAT

A Vitézi Rendet vitéz nagybányai Horthy Miklós alapította 1920-ban, az 1945-ös feloszlást követően a kormányzó végakarátának megfelelően Magyarország szovjet felszabadulását követően a Fővárosi Bíróságon jogfolytonosan került bejegyezésre, 4227 sorszámon 1992. február 3-án.

A „VITÉZI REND” szóösszetétel a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által 206685 számon, a vitézi címer pedig 205544 számon védett, jogtalan, illetéktelen felhasználása jogi következményeket von maga után.
A „VITÉZI JELVÉNY” a Magyar Szabadalmi Hivatal által a 161 696 lajstromszámon védett.

Tördelés: Takács Tamás – www.xistenze.com

Nyomda: Fototípiá Kft., Miskolc, www.fototipia.hu

Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza. A cikkek a rendtársak személyes véleményét tükrözik, s nem feltétlen azonosak a Vitézi Rend hivatalos, sem a szerkesztőség álláspontjával.

Lapzárta: 2019. október 31.

ISSN 1419 – 1792

HAZÁMAT SZOLGÁLOM! VITÉZAVATÁS 2019

2019. szeptember 28-án hagyományainkhoz híven a belvárosi ferences templomban ünnepelte a Vitézi Rend legnagyobb eseményét, a vitézavatást.

Minden évben több mint ezer embert mozgat meg a Vitézi Rend legnagyobb ünnepe, a vitézavatás. A belvárosi ferences templom tekintélyes méretei ellenére a vitézavatások alkalmával még az állóhelyek is elfogynak. Nem csak a Rend tagjai, de számos érdeklődő, szimpatizáns jelenik meg évről évre egyre nagyobb számban. Hogy mi vonzza oda őket? Talán az az elköteleződés és hűséggel teli szolgálat, ami valóban érezhető a vitézek jelenlétében. Pedig olyan idöket élünk, ahol a hűséges és kitartó szolgálat egyre nehezebb. Éppen ezért a vitézek élete nem könnyű, hiszen a világ árja el akar nyelni minden olyan szigetet, ahol az emberek az életüket az Isten, Haza, Család hármására építik. Nem könnyű ma magyarként és keresztényként élni. Ha keletre tekintünk, halljuk, hogy otthonaikból elüldözik az őshonos keresztényeket a muzulmán vallási szélsőségesek. Ha nyugatra nézünk, látjuk, hogyan tagadják meg keresztény múltjukat a neoliberalissá, ateistává váló országok. Mi maradtunk ugyanazok. Kelet és nyugat határa. Most azonban nemcsak a muszlim hódítóktól kell tartani, hanem az istentelen, és természet törvényeit felülmírni akaró új nyugati kultúrától is. A vitézekre tehát nemcsak ötszáz évvel ezelött, nemcsak a nagy háborúkban, de ma is nagy szükség van! A hadszíntereken békeidöket élünk, de tudjuk jól, olyan harcot vívunk, ami talán a fegyverek ropogásánál is hangosabb, a kultúrák harcát. Azonban a 27. zsoltár szavával mi is mondhatjuk: „Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem fél a szívem. Ha háború tör is rám, én akkor is bizakodom.”

Ha meggyengülünk hitünkben, hazaszeretetünkben, el-
estünk. Ha elhisszük, hogy az ország, ahol születünk és
ahová tartozunk, csak egy személyi adat, el-
estünk. Ha elhisszük, hogy a világ nem a férfi és nő egységére és

szerelmére épül, el-
estünk. Ha tagadjuk azt, aki a világot
alkotta és fenntartja, el-
estünk. A tét nem kevés. Megma-
radni vagy elbukni. Azok a vitézek és ifjú kadétok, akik a
Vitézi Rend soraiba lépetek, a megmaradás oldalán veszik
fel a küzdelmet. Mi, magyarok ilyenek vagyunk, élni aka-
runk, minden nehézség ellenére itthon, szerető családunk
körében Isten dicsőségére és embertársaink szolgálatára!
A bevonulások és köszöntések után az ünnepi szentmisét
Tokár János atya celebrálta, amely után vitéz gróf Mol-
nár-Gazsó János, a Vitézi Rend főkapitánya osztotta meg
gondolatait, amit az alábbiakban közreadunk.

*Tisztelt Nemzetes Rendtársaim, Máltai Lovagok! Kedves
Vendégek! Áldás, békesség! Dicsértessék az Úr Jézus
Krisztus!*

*A Vitézi Rend főkapitányaként külön tisztelettel üdvözlöm
a Vitézi Renddel szövetséget kötött Bajor Katonai Szövet-
ség megjelent tisztjeit és a Jeruzsálemi Szent János Függ-
getlen Ispótyalos Lovagrend Máltai Lovagok Magyar
Nagypriorátus lovagjait.*

*Rendtársi szeretettel köszöntöm az Amerikai Egyesült
Államok, az Egyesült Királyság, Kanada, Németország,
Skandinávia, a Benelux államok, Felvidék, Erdély, Kár-
pátalja és Újvidék törzskapitányságának megjelent veze-
tőit és tagjait!*

*Köszöntöm a vitézavatáson megjelent tábornok urakat,
főtiszt és tiszt urakat, az egyházak képviselőit, polgár-
mester és képviselő urakat, nemzetes rendtársakat, ka-
détokat, avatandókat és a meghívott kedves vendégeket.*

*Engedjék meg, hogy külön is köszöntsem losonczi Bánffy
Szilvia Ildikó bárónőt, Tokár János ferences igazgató
atyát, vitéz Takaró Károly honvéd dandártábornok –
református püspök urat és lovag bonthai Bartha Árpád
nagyperjel urat!*

Több mint 100 éve, hogy véget ért az I. világháború, ahol minket, magyarokat úgy kiáltottak ki vesztesnek, hogy hős seregeink messze ellenséges területeken álltak. Mindig elmondom – ezt a háborút nem a katonák veszítették el, hanem az otthon maradt, gyáván megbúvó, már akkor létező háttérhatalom. A háborút vitézül végigharcoló magyar katonákat nem virágcsokrok várták, hanem megvetés és sok esetben üldözés azok részéről, akik semmit sem tettek a nemzet védelmének érdekében. Ekkor következett magyar történelmünk gyászos 133 napja, ahol a kommunista Lenin-fiúk kedvükre ölhatték a magyart. Megmutatták, mit is jelent a kommunista eszme. Amikor már azt hitte a sok sebből vérző magyar társadalom, hogy ettől rosszabb már nem lehet – akkor jött a trianoni gyalázat. Annak, ki magyar, ez a szó – Trianon, mélyen a szívébe ég. Történelmünk során Magyarország soha olyan közel nem volt a teljes megsemmisüléshez, mint 1920-ban. Magyarországot aljasul feldaraboló hatalmak is elborzadtak tetteiktől. S az általános vélemény az volt, hogy Magyarország pár év múlva megszűnik létezni. Magyarok milliói imádkoztak és könyörögtek az Úrhoz régi és új határainkon belül. Isten mindig meghallgatja a hittel hozzá fohászolókat. Így történt ez akkor is, amikor milliók imáját meghallgatva vezért küldött ennek a sokat szenvedett népnek. Ez az Istentől küldött magyar vezér volt Horthy Miklós.

Horthy Miklós érdemeit elvitatni nem lehet. Több évtizednyi szocialista-liberális történelemhamisítás is kevés volt hozzá, hogy a kormányzó úr neve feledésbe merüljön. Horthy Miklós kormányzó úr személyét ismert történelmünk legnagyobb magyarjai közé sorolhatjuk. Akkor vette át az ország vezetését, amikor az soha nem látott tragédiát élt meg. Hiszem, hogy ha Ő nincs, akkor megszűnik létezni a magyar államiság. Kormányzó úr katona volt, bátor és lovagias. Számára természetes volt, hogy a haza sorsa mindennél fontosabb. Kormányzása és országvezetése intő példa lehet minden ma élő, nemzetben gondolkodó politikus számára. Horthy Miklós egy kivérett, megalázott nemzetben tartotta ébren a remény és a

hazaszeretet lángját. Történelmi időkben történelmi tettek van szükség. Úgy érezte, hogy ősi mintára, létre kell hoznia egy olyan szervezetet, mely testében és lelkében is magyar. Ekkor hozta létre szeretett rendünket, a Vitézi Rendet. Célja nem egyszerűen a hős katonák jutalmazása volt, hanem annál inkább egy olyan erő létrehozása, ami mindenkor kész a magyar haza védelmére. A Vitézi Rend lángra lobbantotta és lobbantja ma is a nemzeti öntudat szunnyadó tüzét. A Rend tagjai hittek és hisznek ma is Magyarország feltámadásában. Soha nem hagyják elvélni a hazaszeretet és vitézség fogalmát.

Magyarország és a kormányzó úr sorsa azonos volt. Akkor érte Magyarországot az újabb világegés, amikor a kormányzó úr által vezetett ország csodákra volt képes. Megcsonkított hazánkban százával épültek az iskolák, óvodák és kórházak. A magyar pengő az akkori világ egyik legerősebb valutája volt. Sikeres külpolitikával, békés úton több elcsatolt rész is visszatért Magyarországhoz. Ezeket a magyar csodákat égette porig a II. világháború. Magyarország nem fasiszta ideológiáért harcolt, hanem a magyar megmaradásért. A háború után a tőlünk idegen szocialista rendszer kiszolgálói és a szovjet megszállók mindent megtettek azért, hogy a kibontakozó kommunista, szocialista tömb tagjává züllesszék le hazánkat. Magyarországot idegen, nem magyar emberek vezették. Hazánk kommunista vezetői figyelmen kívül hagyták azt a tényt, hogy a magyar egy hívő és szabadságszerető nép. Nemzetiünk sokadszorra mutatott példát az egész világnak, amikor 1956-ban fegyverrel szállt szembe a kommunizmus gátlástalan kiszolgálóival és a megszálló szovjet erővel. A harc ugyan elbukott. De az egész világ tudta, a magyar nem egy szolganép. A Rend tagjai ott voltak ezekben a harcokban és azokban az időkben is, amikor fogukat összeszorítva, némán dolgoztak Magyarország újjáépítésén, bízva egy jobb magyar jövőben.

A Vitézi Rend egy magyar katonai rend. Hiszem, hogy ma élő rendtársaim méltó utódai a régi idők hős magyar vitézeinek. Számunkra az alapító, első főkapitányunk, vitéz nagybányai Horthy Miklós alapító szándéka és végakaratát szent. Mi ma is ehhez tartjuk magunkat. Békeidőben az elesettek segítségére vagyunk. De ha a szükség úgy hozza, vérünket adva, fegyverrel védelmezzük hazánkat.

A mai modern, változó világban minden mozgásban van. S olyan értékek számítanak, amik a nemzetben gondolkodó emberek számára elfogadhatatlanok. Mesterségesen előidézett katasztrófák mozgásba hozták az egész világot. Ne áltassuk magunkat! Történelmi tanulmányaink során már tanultunk erről – azt, ami ma zajlik – honfoglalásnak hívják. A háttérhatalom olykor vallási köntösbe öltöztetve, máskor más ideológiákra építve emberek millióit bírja rá, hogy új területekre költözzenek. Azonban azt soha ne feledjük el, hogy ezek a folyamatok sohasem

békések. Kultúrák, vallások és szokások ütköznek egyre gyakrabban, véres cselekedetekbe torkoltnak.

Évről évre felteszik nekem a kérdést. Mit tehet a Vitézi Rend ilyen sorsfordító, történelmi időkben? A válaszom mindig ugyanaz. Vissza kell vezetni az embereket Istenhez. S újra természetes fogalmakká kell tenni a hazaszeretet és vitézség fogalmát.

Öröm számomra, hogy Magyarország kormánya nagy hangsúlyt fektet a gyermekek hazafias nevelésére. A hazaszeretet érzését nem lehet elég korán elültetni a szívekben. S ha megfelelően gondozzuk azt, akkor ez az érzés egy életen át kitart. Úgy érzem, ma hosszú idő után végre Magyarországon olyan családtámogatási rendszer van, ami esélyt ad arra, hogy nemzetünk – népünk gyarapodjon és megmaradjon. Ezeket a kormányzati törekvéseket kéretlenül is segítjük. A Rend megtesz mindent azért, hogy ezt a várhatóan óriási népvándorlást túléljük. A mi hitünk hármassal állapítja meg Isten, haza és a család. Az a feladatunk, hogy ezekben a nehéz időkben is Istenhez fohászkodva, erős karral ragaszkodjunk ősi értékeinkhez, keresztény vallásunkhoz, magyar kultúránkhoz. Meg kell mutatnunk mindenkinek, az ateistáknak is, hogy ők is hívők! Mert minden ember életében eljön az a pillanat, amikor az Úrhoz kiált. Úgy érzem, olyan idők jönnek, amikor millió és millió magyar torokból egyszerre kell kiáltanunk Istenhez, bízva az ő végtelen kegyelmében.

S mint látják, én ezekben az időkben is fehérbe öltözöm. Fehérbe öltözöm, mert ünneplek.

– Ünneplem, hogy a magyart nem söpörte el a nyugat a pozsonyi csatában.

– Ünneplem, hogy a világhódító mongol sereg dülését is túléltek.

– Ünneplem, hogy az oszmán török 150 év alatt sem bírta kiirtani a magyart.

– Ünneplem, hogy a töröknél olykor rosszabb Habsburg-önként sem vetett véget Magyarországnak.

– Ünneplem, hogy az I. világháború, Trianon tragédiája és a II. világháború borzalmait után is – mi még itt vagyunk.

Nemzetes Magyar Gyülekezet!

Egy nép sem emelkedett még fel felelősen, gyászolva, feketébe öltözve. Kérve kérem, szegjék fel fejüket! S törtenék bármi, legyenek hívő és büszke magyarok.

A nemzeti gyásznak véget kell vetni! Az örökös önsajnálattal nem vezet sehová. A gyásznak akkor van értelme, ha mindent megteszünk azért, hogy őseink véráldozata ne legyen hiábavaló.

Isten szereti a magyarokat. Ha nem így lenne, már rég eltörölt volna minket a föld színéről. Erre gondolva alapítanak erős családokat, ezáltal építsenek erős országot!

Nekünk, vitézeknek élen kell járni ezekben a vállalkozásokban. Példát kell mutatnunk minden hitét veszített honfitársunknak. Nem kis felelősség a miénk. A Rendnek itt hon több mint 5000 – külföldön közel 1000 tagja van. Kormányzati felmérések szerint holdudvarunk már meghaladja a 150 000 főt. Tehát odafigyel ránk a magyar társadalom. Jó példát kell mutatnunk, ahogyan őseink is egykoron ezt tették.

Tisztelt Avatandók! Kedves Kadétok!

Számomra mindig óriási megtiszteltetés, amikor köszönhetem Önöket, Titeket. A Rend életében a vitézavatás jelenti a folytonosságot és a jövőt. Tőletek is azt várom, amit minden vitéztől: szívemetek az Úrba vessétek, szolgáljátok alázattal a magyar nemzetet, legyetek hűséges tagjai a Vitézi Rendnek.

Hiszem, hogy eljön a magyar feltámadás napja, amikor

Magyarország méltó lesz régi nagy híréhez. S amikor megvalósul ez a régi magyar álmom, elmondhatjuk: mi, vitézek e harcnak zászlóhordozói voltunk.

Ezekkel a gondolatokkal köszöntelek Benneteket a Vitézi Rend soraiban.

Isten óvja Magyarországot! Isten áldja a Vitézi Rendet!

A beszédet a kitüntetések átadása követte. Az alábbi személyek részesültek elismerésben.

VR I. Osztályú Lovagkereszt

– vitéz dr. Nagy Frigyes törzskapitány úr

VR II. Osztályú Lovagkereszt

– vitéz Bartha Mihály székkapitány úr
(előléptetésre került vitézi ezredessé, székkapitányi kinevezést kapott, valamint megbízott parancsnoki kinevezést az Úz-völgyi tábor élére)
– vitéz Simon Stefán székkapitány úr
– vitéz dr. Tóth Csaba István törzskapitány úr
– vitéz ifj. Szakács László székkapitány úr

VR III. Osztályú Lovagkereszt

– losonczy Bánffy Szilvia Ildikó bárónő
– vitéz Karl-Heinz Vogel nemzeti úr
– vitéz Szabó Ferenc székkapitány úr

VR Hűségjelvénye

– vitéz Antal Csaba törzskapitány úr

VR Tisztikereszt

– vitéz Gangler Baróthy Éva székkapitány asszony
– vitéz Zolcsák Anna főhadnagy asszony
– vitéz Tajthy Árpád nyá. törzskapitány úr
(20 év aktív rendi szolgálat után nyugállományba vonult)
– vitéz Grosch Attila törzskapitány úr

VR Arany Érdemkereszt

– vitéz Pákh Sándor nemzeti úr
– vitéz Táborosi János vitézi hadnagy úr
– vitéz Szilágyi Ákos nemzeti úr
– vitéz lovag László Gábor székkapitány úr
(megbízást kapott a Felvidéki Törzskapitányság vezetésére)
– vitéz Bárdos Balázs széktartó úr
(kinevezést kapott, Pest megye széktartója lett)
– vitéz Bárány János törzskapitány úr
– vitéz Wölflinger Lajos vitézi főhadnagy úr
(előléptetésre került vitézi főhadnaggyá)
– vitéz Harmatos László vitézi hadnagy úr
– vitéz Varga Attila székkapitány úr

(központi székkapitány kinevezést kapott)

– vitéz Kiss Ferenc székkapitány úr

(központi székkapitány kinevezést kapott)

– vitéz Zimmermann Dávid vitézi hadnagy úr

VR Ezüst Érdemkereszt

– vitéz Csantavéri Tivadar székkapitány úr
(megbízást kapott a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Törzskapitányság vezetésére)
– vitéz lovag Kürtössy Ottó törzskapitány úr
– vitéz Veres Kálmán János székkapitány úr (előléptetésre kerül vitézi őrnagy lett, valamint kinevezést kapott, a VR Díszegység parancsnoka lett)
– vitéz Bartha Éva vitézi hadnagy asszony
– vitéz Csűry Csaba széktartó úr
– vitéz dr. Ótót Ferenc törzskapitány úr
– vitéz Szalai Attila törzskapitány úr
– vitéz Csibi Ferenc vitézi hadnagy úr
(vitézi hadnagy kinevezést kapott)
– vitéz Csorba János széktartó úr
– vitéz Balázs Sándor széktartó úr
– vitéz Zimmermann Péter székkapitány úr
– vitéz Veres Vendel Szabolcs vitézi hadnagy úr
– vitéz Kovács Péter vitézi hadnagy úr
– vitéz Berta Csaba vitézi hadnagy úr

VR 95 Ezüst Emlékkereszt

– vitéz dr. Dienes Lóránt székkapitány úr
– vitéz Lentulai Attila vitézi hadnagy úr
(vitézi hadnagy kinevezést kapott)
– vitéz Pintér András székkapitány úr

VR Horthy Arany Emlékérem

– néhai vitéz Szendrő Lilla nemzeti asszony
(posztumusz)
– vitéz özvegy Szendrő Péterné vitézi őrmester asszony
(vitézi őrmester kinevezést kapott)
– vitéz Almási Attila vitézi hadnagy úr
(vitézi főhadnagy előléptetést kapott)
– vitéz Fésű Lajos vitézi őrmester úr
(vitézi őrmester kinevezést kapott – egyúttal nyugállományba került)
– vitéz Kenéz Lajos vitézi őrmester úr
– vitéz Veres Andor vitézi hadnagy úr
– vitéz Keresztes Sándor vitézi hadnagy úr
– vitéz lovag Nagy György nemzeti úr
– vitéz lovag Dalmay Árpád nemzeti úr
– vitéz Dankó Lajos vitézi hadnagy úr
– vitéz Préda Barna vitézi hadnagy úr
– vitéz lovag Mikóczy Dénes vitézi hadnagy úr
(vitézi hadnagy kinevezést kapott)

VR Horthy Ezüst Emlékérem

- vitéz Rakovszky Zsolt nemzeti úr
- vitéz Farkas András vitézi őrmester úr
- vitéz Vékony László vitézi hadnagy úr
- vitéz Kohánszky András vitézi hadnagy úr
- vitéz Harkai Róbert vitézi hadnagy úr
- vitéz Szentes Zsuzsanna vitézi hadnagy asszony
- vitéz Veréb István nemzeti úr
(előléptetése vitézi őrmester úrrá)
- vitéz Troján Tamás székkapitány úr
- vitéz Versegi Herceg Balázs vitézi hadnagy úr
- vitéz Szénássy Tamás vitézi hadnagy úr
- vitéz dr. Kerekes György vitézi hadnagy úr
(vitézi hadnagy kinevezést kapott)

VR Horthy Bronz Emlékérem

- vitéz Nagy Levente vitézi hadnagy úr
(vitézi hadnagy kinevezést kapott és megbízást: a VR Hadisírgondozó Törzskapitányság parancsnoka lesz)
- vitéz Kaló István vitézi hadnagy úr
- vitéz ifj. László Gábor vitézi őrmester úr
(vitézi őrmester kinevezést kapott)
- vitéz lovag Domonkos Gyula nemzeti úr
- vitéz Németh Ferenc nemzeti úr

II. Világháborús Emlékérem

- néhai Jenei Pál magyar királyi csendőr törzsőrmester úr

Vitézi Rendért Érdemérem

- Tóthné Vonsik Vivien úrhölgy
- Kókai István úr
- Csepregi Károly úr
- Nyitrai Hajnalka úrhölgy

VR Dicsérő Oklevél

- vitéz Petke Julianna nemzeti asszony
- vitéz Petke Zoltán nemzeti úr
- vitéz Erdő Ernő nyá. székkapitány úr

VR Kadétek Dicsérő Oklevél, könyv

- Kondek Mátyás kadét
- Molnár-Gázsó Regina kadét kisasszony
- Oross Napsugár kadét kisasszony
- Ortutay Bátor kadét

A kitüntetések és kinevezések átadása után következett az ünnepség legfelemelőbb pontja, a vitézavatás. Az avatottak nevében vitéz főtisztelendő Buda Péter, az Egri Érseki Papnevelő Intézet rektora tartott lelkesítő beszédet.

- vitéz Farkas Judit nemzeti asszony
- vitéz Sztollár Gusztáv nemzeti úr
- vitéz Szendrő Katalin nemzeti asszony
- vitéz Szendrő Beáta nemzeti asszony
- vitéz Varga Olivér nemzeti úr
- vitéz Lőcsei Dezső vitézi hadnagy úr
- vitéz Tófalvi Csaba vitézi hadnagy úr
- vitéz Rajnai Vilmos nemzeti úr
- vitéz Sikés Edit nemzeti asszony
- vitéz ifj. Wölfinger Lajos nemzeti úr

Idén a következők léptek a Vitézi Rend soraiba

- vitéz Ágij László
- Bagaméry József PH.
- vitéz Bedécs Ádám PH.
- vitéz Bernáth Bernardetta, Meñhártová Bernardeta
- vitéz bernáthfalvi Bernáth Antal PH.
- vitéz bernáthfalvi Bernáth László Krisztián
- vitéz Berta Tamás
- vitéz Bizse Ferenc Dr. PH.
- vitéz Brenner Szilárd

- vitéz Buda Péter
- vitéz Buzády Tibor Dr.
- vitéz Csantavéri Richárd
- vitéz Cserhalmi Gábor
- vitéz Cserhalmi Miriám Dr.
- vitéz Demus Rita Márta, Kocsisné
- vitéz Demus Zsolt József
- vitéz Farkas József
- vitéz Farkas László PH.
- vitéz Fehér Rózsa, Leuthner Rózsa
- vitéz Fodor Monique Marguerite Marie, Hoste
- vitéz Fodor Zsuzsa Éva
- vitéz Hajdú Attila László
- vitéz Horvát Rita
- vitéz Inkei-Farkas Márton
- vitéz Juhász Sándor
- vitéz Kaló István
- vitéz Kapy János PH.
- vitéz Kavalyecz András
- vitéz Keller András Dr.
- vitéz Keller Franciska Bernadett, Basa Franciska
- vitéz Kiss Gábor
- vitéz Kohánszky András
- vitéz Kovács István József
- vitéz Kökényesdy Papp Ferenc Dr. lovag
- vitéz Königsberger Richárd
- vitéz Kucera-Kamerer Aleksandar
- vitéz Kurucz Ilona, Keller Andrásné
- vitéz Kutsch Andrea Mária
- vitéz Kutsch Antal PH.
- vitéz Laczkó István
- vitéz László Kristóf Donát
- vitéz Magyar Mária, Kámán Árpádné
- vitéz Mármárosi Judit Gyöngyi
- vitéz Mayer Petra
- vitéz Mészáros Sándor PH.
- vitéz Müller Ákos
- vitéz Oláh Szabolcs
- vitéz Oross Norbert Béla
- vitéz Ősz Szabó Imre
- vitéz Petőcz László
- vitéz Plank Ádám

- vitéz Raidl Ferenc László
- vitéz Sarlay Roland
- vitéz Senciczki István PH.
- vitéz Senciczki Zsuzsanna
- vitéz Somogyi László
- vitéz Suhajda Enikő, Csőkéné
- vitéz Szász János
- vitéz Székely Péter
- vitéz Szűcs László József
- vitéz Tábor Melinda
- vitéz Tóth Dezső József PH.
- vitéz Vadász Géza

A Vitézi Rend kadétjai az alábbi fiatalok lettek:

- Basa Zétény Zoltán
- Hűvösvölgyi Márton
- Molnár Beáta Tünde
- Molnár Róbert Szilárd
- Simon Nele Alexandra
- Székér Levente

Az ünnepség végén elénekelték a Himnusz, a Szózatot és a régi magyar Himnusz, a „Boldogasszony Anyánk” kezdetű éneket.

Isten áldja a Vitézi Rendet, Isten áldja a benne hűséggel szolgálókat!

*vitéz Csúry Csaba
Budapest törzsszéktartója*

VITÉZAVATÁS A NEW YORK-I LONG ISLANDEN

Immár 12. alkalommal tartotta meg a Vitézi Rend Amerikai Törzse a vitézavatással egybekötött éves összejövetelét v. Pákh Imre országos törzskapitány Long Island-i birtokán. Az eseményre, rekordszámú résztvevő, 80 fő, vitézek és családtagjaik, gyűltek ösz-

sze. Az USA egész területéről érkeztek a résztvevők, Arizonától Floridán át Kaliforniáig.

A hivatalos rendezvényre a zöld szalonban került sor. V. Szigeti István központi székkapitány köszöntötte a meg-

jelenteket, ismertette és a továbbiakban vezette a programot. A „Magyar Hitvallás” elimádkozása után átadta a szót v. Kiss Barnabás atyának, aki megtartotta a szentmisét és hangsúlyozta az Istenbe vetett hit mindennapi fontosságát.

Ezt követően v. Pákh Imre országos törzskapitány ünnepi beszéde következett. A „hadak útjára lépett”, elhunyt vitézekre egyperces csenddel emlékeztek. Az országos törzskapitány hangsúlyozta a közösségépítés fontosságát és fenntartását. Kiemelte, hogy „Rendünk a dicső magyar nemzetünkben táplálkozik”. A tagoknak pedig gyarapítaniuk kell ezt a hagyományt. Hangsúlyozta, hogy az Amerikai Törzs állandóan bővül, az idén nyolc új avatandóval. Beszámolt továbbá arról, hogy 2019-ben a Rend két állami szintű koszorúzáson vett részt. Március 15-én a manhattani Kossuth-szobornál, valamint október 23-án az ’56-os emlékműnél, szintén Manhattanben. Részletesen beszámolt magyarországi útjáról, az ott szerzett tapasztalatairól, az Anya Rend évi tevékenységéről. (Katasztrófavédelmi Század, Hadisírgondozás, Karitatív Részleg, Katonai-Rendvédelmi Tagozat.) Kérte a rendi tagságot, hogy amennyiben idejük engedi, iktassák be magyarországi útjuk során megjelenésüket a Vitézi Bálon a Duna Palotában, Budapesten. A jövő év a Vitézi Rend alapításának 100. évfordulója lesz, amelyre megkülönböztetett figyelemmel készül az Amerikai Törzs. Taglalta a „kadétprogram” fontosságát, ami a 6-18 éves korosztályt kívánja bevonni a hazafias nevelésbe, okta-

tásba. Befejezésül tolmácsolta v. gr. Molnár Gázsó János főkapitány üdvözetét és jókívánságait az USA Törzs tagságának.

A beszédet a Vitézi Rend legfontosabb eseménye, az új vitézek avatása követte. 2019-ben nyolc új vitézzel bővült a Rend. V. Molnár Lajos kiváló, vitézi érdemeire való tekintettel, csak halála után, posztumusz részesülhetett ebben a megtiszteltetésben. További avatandók voltak: v. Dóczy Katalin Mária, v. Rigler Koszorús Marianne, v. Molnár Lajos Ferenc, v. Varga-Pali József, v. Gyenis Barna Lajos, v. Gyenis Csaba, v. Gyenis Gyula Atilla, v. Botos Vanessza. Mindannyiuknak jó egészséget és Isten áldását kívánjuk tevékenységükhöz!

Az új vitézeket v. Waldner Tibor ny. országos törzskapitány távollétében, levélben üdvözlötte.

A zászlódíszítést felsőszálláspataki Somkúti Mara Enikő zászlóánya végezte, majd ezután a kitüntetések átadása következett.

A kitüntetéseket v. Pákh Imre országos törzskapitány adta át, érdemeik elismeréséül, a következőknek:

A Vitézi Rend Ezüst Érdemkereszt kitüntetését kapta: v. Hollósi György, v. Somkúti István, v. Gyenis Gyula.

A Vitézi Rend Jubileumi Arany Érdemkereszt kitüntetését v. Walldner Tibor nyá. országos törzskapitány kapta.

A kitüntetések átadását ima és Kiss Barnabás atya áldása követte. A Magyar Himnusz a jelenlévők közösen énekelték. A délután egy pezsgős fogadással kezdődött, utána egy csodálatos ebéddel és baráti beszélgetéssel fejeződött be. Viszontlátásra jövőre, 2020-ban!

vitéz Szigeti István
központi székkapitány, USA

1919. NOVEMBER 16. HORTHY MIKLÓS A NEMZETI HADSEREG ÉLÉN BEVONUL BUDAPESTRE

„Tetemre hívom itt a Duna partján a magyar fővárost: ez a város megtagadta ezeréves múltját, ez a város sárba tiporta koronáját, nemzeti színeit, és vörös rongyokba öltözött. Ez a város börtönre vetette, kiűldözte a hazából annak legjobbjait és egy év alatt elprédálta összes javainkat.”

(Horthy Miklós, 1919. november 16.)

1919. november 16-án vonult be Budapestre az általa szervezett Nemzeti Hadsereg élén Horthy Miklós, a proletárdiktatúrát felváltó ellenforradalmi rendszer „erős embere”. Az admirális érkezése – mely esemény pontosan a Károlyi-féle népköztársaság kikiáltásának évfordulójára esett – egy új, negyedszázados korszak kezdetét jelezte, melynek szimbóluma – kormányzói minőségben – éppen maga Horthy lett.

Horthy Miklós, aki politikai pályafutását – és sok szempontból magyarországi közéleti szereplését is – a Szegeden megalakított és többször átszervezett ellenforradalmi kormányban kezdte meg, 1919 augusztusában lépett önálló útra, miután a Fővezérség létrehozásával katonaságát kivonta a minisztériumi befolyás alól. Ezt az önállósodást az jelezte leginkább, hogy a későbbi kormányzó a nyár során Siófokra tette át székhelyét, és felduzzasztotta a Nemzeti Hadsereget, ami 1919 őszére Magyarország legjelentősebb fegyveres alakulata lett.

Horthynak ebből a szempontból sem Szegeden, sem a románok által megszállt Budapesten székelő Friedrich-kormány tekintetében nem akadt párja, hiszen a fővárosban szerveződő polgárőrség nem vehette fel a versenyt a Nemzeti Hadsereg reguláris alakulataival, melyek célja az ország védelme és a rend fenntartása mellett a további forradalmak megelőzése volt. Horthy mindeközben katonatiszt helyett mindinkább politikusként viselkedett, ugyanis szeptember során megpróbált engedélyt szerezni

az antanttól serege – 80 000 főre való – további növelésére. Ezzel a próbálkozásával ugyan nem aratott sikert, azt azonban elérte, hogy a Tanácsköztársaságot megbuktató román csapatok befejezzék nyugati irányú előrenyomulásukat.

A kezében összpontosuló haderőn kívül ez a magatartás is hozzájárult ahhoz, hogy Horthy a kormányok fölé emelkedhetett, amit budapesti meghívása mellett – a Friedrich-kabinet októberben két lakosztályt ajánlott fel a fővezérnek a Gellért Szállóban – az antanthatalmak által Magyarországra küldött Clerk-misszió kitüntetett figyelmére is jelzett. A George Russel Clerk brit diplomata által szervezett november 5-i tárgyaláson Horthy is részt vett, így a megbeszélésen belátható közelségbe került a budapesti bevonulás időpontja; figyelemre méltó, hogy ezen az ülésen gróf Bethlen István már a későbbi kormányzó támogatójaként lépett fel.

A fehérterrortól terjedő hírek miatt a Nemzeti Hadsereg várható érkezése sokakban félelmet keltett, azt azonban tudnunk kell, hogy mindmáig nem került elő olyan parancs vagy bármilyen közvetlen bizonyíték, amely igazolta volna, hogy Horthy a különítményesek rémtetteire utasítást adott volna. November 5-én viszont ígéretet tett a rend fenntartására, a bevonulás előtti napokban pedig a fővárosi zsidóság Siófokra látogató küldötteit is megnyugtatta. Az antant utasítása nyomán aztán november közepére a román alakulatok kiűritették Budapestet, és egészen a Tiszántúlig vonultak vissza, így e hónap 16-án a Nemzeti Hadsereg birtokába vehette a magyar fővárost.

A fővezér vonata korán reggel érkezett meg a Kelenföldi pályaudvarra, ahonnan hatalmas pompával vonult be fehér lován a Bartók Béla úton a város szívébe. Budapest polgármestere, Bódy Tivadar a Duna partján, a Szent Gellért téren köszöntötte Horthyt, aki híres beszédében

„tetemre hívta” a magyar fővárost, felrótta neki, hogy „vörös rongyokba öltözött”, egyúttal azonban megbocsátásáról biztosította hallgatóságát. A bevonulás tehát a félelmekkel ellentétben nem torkollott antiszemita pogromokba és politikai hajtóvadászatba, bár az vitathatatlan, hogy a konszolidáció folyamatának megindulásáig a Prónay–Héjjas-féle fehérterrorista különítmények gyakran terrorizálták Budapest lakosságát.

Horthy Miklós a bevonulás után lefoglalta a Gellért Szállót a Fővezérség számára, ahonnan a katonai vezetés a későbbiekben komoly hatást gyakorolt a politikai folyamatokra, ám sohasem törekedett arra, hogy diktatori hatalmat biztosítson az admirálisnak. Horthy befolyását a közös célok szolgálatába állította, vagyis arra törekedett,

hogy egy, az antant által elismert kormány álljon Magyarország élére, mely kijuthat majd a békekonferenciára, és lezárhatja a világháborús konfliktust, másfelől pedig rendet teremthet az új határok közé szoruló államban. Ennek nyomán november 24-én megalakult a „koncentrációs” – vagyis koalíciós – Huszár-kabinet, mely 1920 januárjában delegációt küldött Párizsba, egyúttal pedig sikeresen levezényelte az első nemzetgyűlési választásokat. Horthy ebben a még formálódó rendszerben az államfői pozíciót célozta meg magának, melyet a királyság visszaállítása okán – az 1920. március 1-jei parlamenti szavazás után – kormányzóként foglalhatott el.

Szerző: Tarján M. Tamás

KÖVÉR LÁSZLÓ: A BŰNÖK AKKOR TELJESEDNEK BE, AMIKOR ELFELEJTİK AZOKAT

A bűnök nem akkor teljesednek be, amikor elkövetik azokat, hanem akkor, amikor elfelejtik – mondta az Országgyűlés elnöke október 31-én Budapesten, az 1918–1919-es vörösteror áldozatainak emléket állító Nemzeti Vértanúk Emlékművének újraavatási ceremóniáján.

Kövér László az V. kerületi Vértanúk terén úgy fogalmazott: „mi, magyarok – akiket a kommunisták bűnös népnek neveztek, s akiket szellemi, politikai örököseik ma is annak tartanak – nem hagyjuk beteljesedni az ellenünk elkövetett bolsevista bűnöket”.

A százegy éve ezen a napon meggyilkolt Tisza István miniszterelnökre is utalva kijelentette:

„Ma a politikai terror áldozataira emlékezünk.”

„Volt miniszterelnökre és volt házelnökre, katonákra és polgári személyekre, értelmiségiekre és kétkezi munkásokra, földművesekre, férfiakra, nőkre és gyermekekre, magyarokra, és mindazon zsidó, német és egyéb származású honfitársainkra, akik 1919-ben osztoztak a magyar áldozati sorsban” – mondta a házelnök.

A Tanácsköztársaságról azt mondta: a Tisza István meggyilkolásával színre lépő új hatalom nem pusztán a háborús vereség következménye. A 133 nap története olyan tragikus magyar polgárháború következménye volt, amelyet magyar földön született, magyar anyanyelvű, többnyire magyar nevet viselő emberek vívtak

nemzetársaik ellen; olyan polgárháborúé, amelyben az Istent, a hazát, a nemzetet és a családot tagadó emberek kíséreltek meg leszámolni az istenhívő, hazaszerető és a nemzetet szolgáló, „életüket több ezer éves civilizációs parancsokhoz igazítani törekvő” honfitársaikkal.

Kövér László szavai szerint a nemzetköziséget hirdető kezdet emelkedett a nemzet mellett jóban-rosszban kitartókra. Ebben a polgárháborúban a fizikai erőszak kezdő lövését ugyan Tisza István gyilkosai adták le, de szellemi erőszakot kezdődött, még a 19. század második felében. Név szerint nem említve, de Lukács György marxista filozófustól, a Tanácsköztársaság közoktatásügyi népbiztosától, valamint Ignótus Páltól, a Nyugat című folyóirat főszerkesztőjétől is idézve, Kövér László azt mondta: a szellem ezen és hozzájuk hasonló emberei agyaztak meg a fizikai erőszaknak.

A házelnök szerint az egész Magyarországot túsul ejtő körülbelül ezer embert dühödt keresztényellenesség, buzgó internacionalizmus, heves nemzetgyűlölet, tudatos családdrombolás és hazug jelszavak alatt az emberek kíméletlen kifosztása jellemezte.

A Tanácsköztársaság elnyomó szervezeteinek működését bemutatva, azok vezetőinek a terror alkalmazásával kapcsolatos megnyilatkozásait is idézve Kövér László arra hívta fel figyelmet, hogy egy „balliberális magyarországi történész” még 2010-ben is azt írta, hogy a vörösteror „progresszív volt és utópista”, amely emberibb világ

víziójáért „akár konkrét embereket is hajlandó volt feláldozni”. Felidézte, hogy a több mint félezer ismert áldozat emlékét a 20. század második felét uraló kommunista hatalom igyekezett eltörölni vagy befeketíteni.

Ezen a ponton Kövér László úgy folytatta, hogy a nemzeti vértanúknak 1934-ben felállított emlékművet a kommunisták 1945-ben lerombolták, majd fél évszázad múltán a posztkommunisták egy, az elődeik által kivégzett kommunista szobrával foglalták el a helyét, „mintegy azt üzenve: még a kommunisták által meggyilkolt nemzeti mártír is csak az lehet, aki korábban maga is osztozott a kommunisták bűneiben”.

A rendszerváltoztatásból fakadó „múlhatatlan erkölcsi adósságunk volt” a Nemzeti Vértanúk Emlékművének újraalkotása és helyreállítása, amely adósságot ma lero-vunk – hangoztatta az Országgyűlés elnöke.

Szavai szerint az 1919-ben felszínre tört véres polgárháború más formában – szellemi és politikai küzdelemként – ugyan, de napjainkban is zajlik. „A Lenin-fiúk utódai ma is itt állnak velünk szemben, és – egyelőre még csak a virtuális világban – ott folytatják, ahol a szamucsy és csernyk száz éve abbahagyták.” Hangsúlyozta, az 1919-ben gyökerező 21. századi szellemi és politikai küzdelmeket „nem azzal nyerhetjük meg, ha nagyobb ütést mérünk a velünk szemben állókra, mint amekkorát kapunk tőlük”. Magyarország véglegesen csak akkor nyerhet, „ha a velünk szemben állók megtapasztalják, hogy a külföldről pénzelt istentelenséggel, hazaárulással és nemzettagadással Magyarországon soha többé nem lehet többséget szerezni” – szögezte le a házelnök. Álláspontja szerint a demokrácia eszközrendszerével meg

kell tudni őrizni egy olyan cselekvőképes politikai többséget, amely „az istentelenekkel, a hazaárulókkal és a nemzettagadókkal szemben meg tudja védeni önmagát, nemzetét és a hazáját”. „Kegyelet az áldozatoknak, hála a hősöknek!” – zárta beszédét a házelnök.

Az emlékművet Orbán Viktor miniszterelnök és Kövér László avatta fel. A keresztény történelmi egyházak képviselői megáldották az emlékművet és imát mondtak az áldozatokért. Köves Slomó, az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség vezető rabbija imája előtt röviden szólt arról is:

„a Tanácsköztársaság az ezeréves magyar történelem első olyan eseménye volt, amelyben Istent deklaráltan megtagadták.”

Az eseményen mások mellett részt vett Boross Péter volt miniszterelnök, Varga Judit igazságügyi miniszter, Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke, Kovács Árpád, a Költségvetési Tanács elnöke.

A 1934-ben leleplezett Nemzeti Vértanúk Emlékműve a Tanácsköztársaság 133 napos diktatúrája alatt elhunyt áldozat és a meggyilkolt Tisza István emlékét örökítette meg. A hatalmas - mintegy öt méter magasságú - köpíler tetején egy - honfoglalás kori motívumokkal díszített - kőkoporsó látható. A pillér előtt Hungária női alakja, hátoldalán egy sárkánnyal küzdő férfialak áll. Az emlékművet 1945-ben - előre megszervezett akció során ledöntötték, talapzatát szétverték. A Nemzeti Vértanúk Emlékművét korabeli fotók alapján Elek Imre szobrászművész alkotta újra.

forrás: origo.hu

HIÁBAVALÓ VOLT A MAGYAR DELEGÁCIÓ MINDEN ÉRVELÉSE A TRIANONI DIKTÁTUM FELTÉTELEIVEL SZEMBEN

99 éve, 1920. június 4-én írták alá a trianoni „békeszerződést”, amely napot az Országgyűlés 2010. május 31-én a nemzeti összetartozás napjává nyilvánította. A rendelkezés kimondta: „a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme”.

A béke feltételeit a magyarok részvétele nélkül határozták meg az 1919–20-as párizsi békekonferencián, ame-

lyen a győztes nagyhatalmak Európa új rendjéről döntöttek. Apponyi Albert, a magyar küldöttség vezetője csak 1920. január 16-án fejthette ki a magyar álláspontot, dokumentumok és térképek segítségével mutatva be a népességhátrányos helyzetet, történelmi és jogi érveket is hangoztatva – teljesen hatástalanul.

A békefeltételeket 1920 májusában adták át a magyar delegációnak, amely ezeket elolvasva lemondott. A diktátumot ezután Benárd Ágost népjóléti és munkaügyi miniszter, valamint Drasche-Lázár Alfréd rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter 1920. június 4-én, délután

látta el kézzel a versailles-i Nagy-Trianon kastélyban, a tiltakozás gesztusaként Benárd állva.

Benárd Ágost és Drasche-Lázár Alfréd, az aláírásra kijelölt két magyar politikus megérkezik a békeszerződés ünnepélyes aláírására (kép forrása: origo.hu)

Az Osztrák–Magyar Monarchiával hadban álló 17 ország kötött békét ekkor hazánkkal, az Egyesült Államok kivételével (Woodrow Wilson amerikai elnök nem adta nevét ehhez a békéhez, az amerikai–magyar békeszerződést 1921. augusztus 29-én kötötték meg).

Délelőtt 10 órakor – az aláírás vélelmezett időpontjában – a történelmi Magyarországon megkondultak a harangok, megszólaltak a gyárak szirénái, az iskolákban, hivatalokban gyászszünetet rendeltek el, a zászlókat félárbóra eresztették, tíz percre leállt a közlekedés, bezártak az üzletek.

A magyar delegáció a békefeltételek átvétele után a francia külügyminisztérium lépcsőjén, 1920. január 13-án (kép forrása: mta.hu)

A 14 részből, 364 cikkből és több függelékből álló szerződés első része a Nemzetek Szövetségének (Népszövetség) Egyezségokmányát tartalmazta, amely minden békeegyezményben helyet kapott. A békediktátum kimondta az ország függetlenségét, meghatározta határait, és megtiltotta, hogy a Népszövetség engedélye nélkül bárkivel államszövetségre lépjen.

A magyar haderő létszámát 35 ezer főben maximálták, megtiltották az általános hadkötelezettséget és a nehéz-

fegyverzet tartását, korlátozták a fegyvergyártást. Az országnak 1921. május 1-jétől 30 éven át jóvátételt kellett fizetnie az általa okozott háborús károkért (ennek összegét később határozták meg), zálogul lekötötték az állam minden vagyonát és bevételét.

A szerződés kimondta, hogy az Osztrák–Magyar Monarchia felbomlott, ennek következményeként Magyarország (Horvátország nélküli) területét 283 ezer négyzetkilométerről 93 ezerre, lakosságát 18,2 millióról 7,6 millióra csökkentették.

A Felvidék, a Kisalföld északi fele és a Kárpátalja Csehszlovákiához, Erdély, az Alföld keleti pereme és Kelet-Bánát Romániához, Horvátország, Bácska, Nyu-

Benárd Ágost, a küldöttség vezetője és Drasche-Lázár Alfréd rendkívüli követ és államtitkár elhagyja a trianoni békediktátum ünnepélyes aláírása után a versailles-i Nagy-Trianon kastélyt 1920. június 4-én (kép forrása: cultura.hu)

gat-Bánát, Zala megye nyugati pereme, a Muraköz és a baranyai háromszög a Szerb–Horvát–Szlovén Királysághoz, Nyugat-Magyarország egy sávja Ausztriához került, Lengyelország pedig északon Szepes és Árva megyéből kapott területeket.

Végeredményben a magyar állam elvesztette területének mintegy kétharmadát, iparának 38, nemzeti jövedelmének 67 százalékát.

A trianoni szerződés az etnikai állapotokat, az 1910-es népszámlálási adatokat sem vette figyelembe, így mintegy 3,2 millió magyar, a magyarság harmada került az új határokon túlra, fele összefüggő tömbben a határok mentén.

A békeszerződés a kisebbségek jogaira vonatkozóan is tartalmazott előírásokat: ezek szerint az ország lakosait egyenlő jogok illetik meg nemzetiségi, faji, vallási hovatartozásuktól függetlenül, a törvény előtt egyenlő bánásmódban kell részesíteni őket és biztosítani kulturális, vallási életük zavartalanosságát.

A magyar nemzetgyűlés 1920. november 15-én ratifikálta, és 1921. július 26-án, a XXXIII. törvénycikkkel hirdette ki a békeszerződést. Az 1921. december 14–16-i népszavazás nyomán Sopron és környéke az ország része maradt, északon pedig Somoskő és környéke (kivéve a somoskőújfalui várat) 1923-ban tért vissza.

A trianoni döntés sokkolta a magyar társadalmat, a két világháború közötti években az ország meghatározó külpolitikai célja lett Trianon revíziója. Magyarország az első bécsi döntéssel 1938-ban visszakapta Szlovákia csaknem kizárólag magyarok lakta déli részét, 1939-ben Kárpátalját, 1940-ben a második bécsi döntés révén Észak-Erdélyt és a Székelyföldet, Jugoszlávia 1941-es német megszállása után visszakerült a Délvidék is.

GRÓF WASS ALBERT: A PATKÁNYOK HONFOGLALÁSA

Gróf Wass Albert tanmeséje rávilágít arra, mi történt 1920. június 4-én Trianonban. Kötelező olvasmány minden magyar számára.

Az ember háza ott állt a dombon és uralkodott. Uralkodott a kerten, fákon, bokrokon és veteményeken. Uralkodott a szántóföldeken, réteken és legelőkön, és uralkodott az erdőn is, amelyik a domb mögött kezdődött és felnyúlt egészen a hegyekig. A fák gyümölcsöt teremtek, a gyümölcsöt leszedte az ember, aki a házban élt, és elvette télire. Összegyűjtötte a veteményt és a pincébe rakta, hogy ne érhesse a fagy. A szántóföldekről begyűjtötte a gabonát, a rétekről a szénát és az erdőből a tűzelőfát. És mindent úgy helyezett el a házban, vagy a ház körül, ahogy az a legcélszerűbb volt. Tél kezdetén betelerelte állatait a legelőről, meleg istállóknak adott szállást nekik, és gondoskodott róluk. Így élt az ember.

Még tudni kell azt is, hogy a ház kéményén tavasztól őszig golyák álldogáltak, s az eresz alatt egy fecsképar

A területgyarapodások nyomán Magyarország Trianonban megállapított területe csaknem kétszeresére nőtt, a Kárpát-medencében élő magyarság túlnyomó része ismét a határok közé került, ám ennek ára a háborúban való részvétel volt a náci Németország oldalán.

A második világháború után, 1947. február 10-én aláírt újabb párizsi béke lényegében a trianoni határokat állította vissza, semmisnek nyilvánítva a két világháború közötti területi változásokat, sőt Csehszlovákia megkapott még három Pozsony környéki falut a Duna jobb partján.

multkor.hu/vitezirend.com

fészkel. Tudni kell, hogy tavasszal rügyező nyírfák illata vette körül a házat, s nyáron madárdal és sok virág.

A háznak nagy vaskos falai voltak, s az ember évente egyszer fehérre meszelte őket, kivéve ott, ahol vadrózsa kúszott reá. Ez a vadrózsa június derekán virágzott, s olyankor a szélesre tárt ablakon keresztül az illat beömlött a szobákba.

Így élt a ház és benne az ember, sokáig. Egy borús őszi napon, mikor az eső zsinóron lógott az égből, valahonnan két kis ázott szürke patkány érkezett. Messziről jöttek, fáztak és éhesek voltak. Meglátták a házat, besurrantak a nyitva hagyott ajtón és elrejtőztek a pincében. Ennivalót bőven találtak, jóllaktak és hamarosan hízni kezdtek. Télen már fiaik voltak s tavaszra megint. A fiatal patkányok, akik ott nőttek fel, már otthonuknak érezték a házat, és úgy futkostak a pincében, mintha övék lett volna.

Az ember eleinte meg sem látta őket. Később észrevette ugyan, hogy valami eszi a veteményt, de nem törődött vele. Volt elég. Jutott belőle annak, aki éhes. Egyszer aztán meglátott egy fal mellett elszaladó patkányt. Milyen apró és milyen félénk – gondolta. Éljen hát ő is, ha akar.

És telt az idő, és a patkányok szaporodtak. Először feltúrták a pincét. Aztán ásni kezdték a falakat. Kanyargós, mély lyukakat fúrtak belé, keresztül-kasul, és itt-ott már a szobákba is eljutottak. Az ember csóválta a fejét, mikor szobájában az első patkánylyukat meglátta. És mert nem szerette a rendetlenséget: betömte, és bemeszelte a nyílást. Másnap reggelre újra ott volt. Az ember háromszor egymás után tömte be, és a patkányok háromszor egymás után fúrták ki megint. Akkor az ember legyintett, és azt gondolta:

– Ők is kell, hogy éljenek. S ha nekik csak így jó, hát legyen. És attól kezdve nem tömte be többé a lyukakat. A patkányok pedig rohamosan szaporodtak tovább, és szaporodtak a lyukak a ház falában is. Már nemcsak a pincében, hanem a kamarában, a padláson, sőt éjszakánként a szobákba is besurrantak, és megrágtak minden megrághatót. Egyszer aztán, amikor az ünneplőcsizmáját kezdtek rágni, az ember megharagudott, és odasújtott baltájával. Az egyik patkányt fejbe találta éppen, s a patkány kimúlt. Vérig sértve rőffentek össze erre a patkányok. És azonnal kihirdették, hogy az ember ellenség, aki nem hagyja őket élni, szabadságukat korlátozza, jogaikat mellőzi, gyilkos, gonosz és önző.

– Nem leszünk a rabszolgái tovább! – visította a főpatkány egy zsírosbődön tetejéről. – Követeljük a szabadságunkat és a jogainkat. – És a patkányok elhatározták, hogy harcot kezdenek az ember ellen. Az ember minderről nem tudott semmit. Haragját hamar elfeledte, vett más ünneplőcsizmát magának, és nem törődött a patkányokkal tovább. Pedig akkor már rengeteg sokan voltak. Megették a pincében az összes veteményt, a kamarában az összes lisztet és az összes sajtot, sőt már a szalonnát is rágni kezdték, pedig tudták, hogy az az ember legféltettebb kincse, amiből még a kutyájának sem ad.

Az ember, mikor ezt észrevette, fogta a megmaradt szalonnát, rúdra kötözte, s a rudat a dróttal felakasztotta a gerendára. Ebből lett aztán csak igazán nagy felháborodás a patkányok között. – Szemtelenység, gyalázat! – kiabálták, mikor rájöttek, hogy nem férközhetnek hozzá. – Elrabolja az élelmünket, kifoszt, kizsákmányol! Nem tűrjük tovább! – És fellázadtak. – Mienk a ház – hirdették ki maguk között –, mienk is volt örökké, csak megtűrtük benne az embert, amíg jól viselte magát! De most elég!

S egy éjszaka, amikor aludt, rárohantak az emberre, összeharapták, kikergették a házból, messzire elüldözték, s aztán büszkén kihirdették a kertnek, a fáknak, az állatoknak és a madaraknak még a virágoknak is –, hogy a ház

ezentúl nem emberország többé, hanem patkányország, jog és törvény szerint. S azzal uralkodni kezdtek patkány módra. Mindent felfaltak, ami ehető volt, és mindent megrágtak, ami nem volt ehető, de szemük elé került. Kiürült rendre a pince, a kamara és a gabonás. Elköltöztek a madarak, elpusztultak a virágok, a ház fala omlani kezdett és megfeketedett, fák és virágok illatát bűz váltotta föl. A vetemény ott pusztult a földben, mert nem szedte ki senki. A gyümölcs megérett, lehullt, és elrohadt. A gabona aratatlan maradt, kimosta az eső, és kicsépelte a szél. És eljött a tél, és a patkányok addigra már megették mindent, ami ehető volt, megrágtak mindent, ami rágható volt. A falak tele voltak lyukakkal, a tetőről lehullott a cserép, ablakok és ajtók alatt öles nyílások tátongtak. És akkor éhezni kezdtek, mert nem volt egy szem gabona több, és az ajtók hasadékain, meg a falak odvain besüvített a szél, a megrongált tetőn behullott a hó, és nem tudtak segíteni magukon.

Először veszekedni kezdtek, marták és ölték egymást, rágták és ették egymást, de végül is nem tehettek egyebet: fölkerelkedtek és otthagyták a tönkretett birodalmat.

Az ember pedig tavaszra szépen visszajött megint, rendbe hozta a tetőt, kitakarította a házat, a falakat megigazította, kimeszelte, a földet felszántotta, vetett és ültetett, s mire megjött a nyár, újra virágillat és madárdal vette körül a házat. Őszire ismét megtelt a pince, a kamara és a gabonás, és mire jött a tél, olyan volt már minden, mintha semmi sem történt volna.

Azonban elrejtőzve maradt mégis néhány patkány a falakban, vagy a pince gödreiben. És amikor az ember észrevette, hogy újra szaporodni kezdenek, hosszasan elgondolkodott, hogy mit is tegyen velük.

Ti is gondolkodjatok, s a sszerint cselekedjete!

gróf Wass Albert

A TANÁCSKÖZTÁRSASÁG ZSÁKUTCA VOLT A MAGYAR TÖRTÉNELEMBEN

A Magyarországi Tanácsköztársaság bukásának századik évfordulóján indokolt elemezni a történelmi előzményeket is. Az őszirózsás forradalom nyomán, 1918. október 31-én hatalomra került gróf Károlyi Mihály és kormánya az első viláégést követő teljes összeomlás, valamint azzal egyidejűleg a Kárpát-medencében beállt polgárháborús viszonyok közepette eredeti célkitűzéseinek nagy részét képtelen volt megvalósítani.

Elmaradt a demokratikus választások megrendezése, elkésett a földosztás megkezdése, és a kabinetnek fokozatosan csatlakoznia kellett a pacifista-wilsonista külpolitikai orientációban is. Mindezek együttesen azt eredményezték, hogy Károlyi és társai kezdetben meglévő támogatottsága egyre szűkült, amit politikai ellenfeleik igyekeztek a saját javukra fordítani.

Utóbbiak közé tartozott a Kommunisták Magyarországi Pártja is, amely 1918. november 24-én alakult meg. Vezetője a szociáldemokrata mozgalomból induló egykori újságíró, Kun Béla volt. Az igen tehetséges, ám gátlástalan pártvezérre Hajós Edit orvos-lapszerkesztő úgy emlékezett vissza, hogy „olyan emberben, akit nem lehet megvenni, nem bízott”. Kun az első világháborúban orosz hadifogságba esett, s ott kötelezte el magát a szélsőbaloldali eszmeiség mellett. 1918 őszén Leninnel egyetértésben, valamint a szovjet bolsevista vezetéstől kapott anyagi támogatással tért haza.

KUN BÉLA BESZÉDET TART A MUNKÁSOKNAK

A kommunisták eleinte demagóg ígéretekkel, később különböző rendbontásokkal igyekeztek felhívni magukra a figyelmet, Károlyiék pedig sokáig nem ismerték fel a bennük rejlő veszélyt. 1919 januárjában szétverték a kommunistaellenes Pesti Hírlap szerkesztőségét, míg februárban a munkásárulónak titulált Népszava ellen indultak, rátámadva az ellenük vezényelt karhatalomra. Az összecsapásnak halálos áldozatai is voltak, amire válaszul a párt helyiségeit bezárták, és több tucat kommunistát letartóztattak.

Kun Béla a Gyűjtőfogházba került, ahol viszont nem lett elszigetelve a külvilágtól. Február végétől mind gyakrabban keresték fel őt a kormányban lévő Magyarországi Szociáldemokrata Párthoz tartozó politikusok, akik teljesen alkalmatlannak tartották az akkorra már köztársasági elnöki pozíciót betöltő Károlyi Mihályt az egyre súlyosbodó külpolitikai helyzet megoldására, s így hozzá fordultak együttműködésért egy szovjet irányultságú külügyi fordulat belpolitikai alátámasztásához.

Március 20-án Fernand Vix alezredes, a Budapestre vezényelt francia katonai misszió parancsnoka jegyzéket nyújtott át Károlyinak, amelyben a párizsi békekonferencia egy semleges zóna létrehozásáról rendelkezett, amibe beleesett volna Debrecen és az Alföld nagy része is. Az államfő ezt nem fogadta el, és aznap délután a minisztertanácson bejelentette a kormány lemondását, bízva

abban, hogy a hatalmat egy tisztán szociáldemokrata kabinet veszi majd át. Arról azonban nem volt tudomása, hogy időközben megállapodás született a kommunisták és a szociáldemokraták között a két párt egyesüléséről és a proletárdiktatúra kikiáltásáról. Március 21-én megjelent a köztársasági elnök lemondó nyilatkozata (maig viták folynak arról, hogy Károlyi aláírta-e a dokumentumot, vagy a szignóját a titkára hamisította rá), a kommunisták pedig a színpalak mögül előlépve, egy államcsínynek köszönhetően az ország élére álltak.

A Tanácsköztársaság fennállásának 133 napja során egy szovjet típusú totális átalakulást kívánt véghezvinni, megtörve a magyar történelem folyamatosságát. A kommün irányító szerve a Forradalmi Kormányzótanács lett, amely a legfontosabb belpolitikai céljának a magántulajdon minél teljesebb felszámolását tartotta. Kártalanítás nélkül szocializálták a húsz főnél több munkást foglalkoztató üzemeket, zár alá vették a kereskedéseket, a nagybirtokokat pedig kisajátították, földosztást viszont nem vittek véghez. Utóbbi miatt a szegényparaszttság neheztelt a rendszerre, míg a birtokos paraszttság, illetve a városi középrétegek körében az szült ellenszenvet, hogy a proletárdiktatúra meg akarta fosztani őket a vagyonuktól.

A Tanácsköztársaság internacionalista és antiklerikális jellege számos vallásos és hazafias ember érzéseit is sértette. A kommün az egyházak szellemi befolyásának megtörése érdekében kimondta az állam és az egyház teljes szétválasztását, eltörölte a kötelező iskolai hittanoktatást, továbbá államosította az összes tanintézetet. A diktatúra egyházellenességét jól szemléltette azon Veszprém megyei tanácsvezető panasza, aki szerint „kijöttek, mint a sáskahadak a vidékre az agitátorok és felborították a rendet teljesen. Kimentek a falura és mindegyik azzal kezdte, hogy a templomból mozit csinálunk”.

S bár a szovjethatalom kétségkívül megkísérelte különféle szociális intézkedések révén emelni az életszínvonalat, ám a lakosság ebből a kettős pénzrendszer, az infláció, az általános áru- és nyersanyaghiány vagy éppen a rekvirálások miatt csak keveset érzett meg.

Ahogy szűkült a kommün társadalmi bázisa, úgy került sor egyre több „ellenforradalmi” megmozdulásra, melyek leverésében a hírhedt Szamuely Tibor és Cserny József vezette terrorcsapatok is részt vettek. A Tanácsköztársaság olyan magas állami szintre emelte a terrort, ami korábban példátlan volt. A Bödök Gergely történész nevéhez köthető legújabb kutatások a vörösteror kivégzett áldozatait nagyjából 365 főben határozzák meg, továbbá mintegy 110-re teszik azok számát, akiket a Vörös

Őrség, valamelyik terrorkülönítmény gyilkolt meg, vagy más fegyveres csoportokkal szembeni összecsapásokban hunytak el.

A Tanácsköztársaság vezetői nem voltak nemzeti érzelműek, a történelmi magyar államkeret helyreállítása nem szerepelt a terveik között, hanem a kommunista ideológia terjesztése, valamint a világforradalom kihozzátása volt a célkitűzésük. A régi hadsereg kezdetben a rendszer mellett álló katonatisztjeit – a legénység számos tagjával egyetemben – ezért demoralizálta, amikor az 1919 május–júniusában megívott sikeres északi hadjáratot

követően végül ki kellett üríteni a visszafoglalt felvidéki területeket, mivel Kun Béla két jegyzékváltás után erről állandott meg Georges Clemenceau francia miniszterelnökkel.

Clemenceau az első táviratában felajánlotta, hogy a tanácskormányt meghívják a párizsi békekonferenciára, a másodikban pedig ígéretet tett a román megszállás alatt

álló Tiszántúl átadására. Utóbbit Kun Béla elfogadta, majd hogy a forradalom mellől elpártoltak táborát egy nagy katonai győzelemmel visszahódítsa, júliusban utasította a katonaságot a Tiszántúlt a békekongresszus határozata ellenére is az uralma alatt tartó román haderő megtámadására. A morálisan leromlott, az ellenségnek számszerűen alárendelt helyzetben lévő Vörös Hadsereg támadása néhány napon belül összeomlott.

A románok ellenoffenzívát indítottak, üldözöbe véve a rendezetlenül nyugat felé hátráló vöröskatonákat. A Forradalmi Kormányzótanács felismerte helyzete reménytelenségét, 1919. augusztus elsején lemondott, hazánk irányítása pedig egy mérsékelt szociáldemokrata politikuskokból álló kabinet kezébe került, melynek élén a proletárdiktatúra alatt szerepet nem vállaló Peidl Gyula állt. A Tanácsköztársaság vezetői a családtagjaikkal együtt még aznap este különvonattal Bécsbe menekültek a felelősségre vonás elől, mivel a baloldali osztrák kormány menedékjogot biztosított nekik.

A kommun végző értékelését illetően igazat kell adnunk jeles történészünknek, Ablonczy Balázsnak, aki szerint a Tanácsköztársaság zsákutca volt, egy folytathatatlanak bizonyuló zárvány a magyar történelemben. Az 1947–1948-at követően berendezkedő kommunista diktatúra ugyanis bizonyos értelemben nem volt szerves folytatása 1919-nek. S legfőképpen nem is „csak” dicstelen 133 napon át, hanem sajnos négy évtizeden keresztül tartott.

A szerző a Veritas Történetkutató Intézet és Levéltár tudományos munkatársa

Forrás: magyarnemzet.hu

Képek: Fortepan

BORSODI VITÉZEK AZ EZERÉVES HATÁRON

A Vitézi Rend Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Törzsének egy része a napokban Kárpátaljára utazott, ahová pénzt és könyvadományt vittek. A látogatás célja a segítségnyújtás mellett a kapcsolatteremtés és kapcsolatépítés volt. Felkeresték továbbá az elcsatolt emlékhelyeinket, ahol büszkén tisztelegtek az ősök emléke előtt.

Az első napon megtekintettük a huszti I. – II. világháborús katonatemetőt, mely állítólag fel lett újítva. A II. világháborús katonák sírjai el lettek egyengetve, keresztjeik eltűntek.

Másnap Munkács várát látogattuk meg, hogy Zrínyi Ilo-
na és a kis Rákóczi szobrát koszorúzzuk meg, de régebben elhelyezett koszorúkat, szalagokat nem találtunk a helyszínen, csak a miénk lett letéve, amit valószínűsíthetünk, délutánra már nem volt ott. Az ukrán iskolás gyerekeket 100-asával hozzák, hogy ez egy ukrán ősi vár, most visszavettük a magyaroktól.

Innen a Szolyvai emlékparkba mentünk, ahol kb. 40 ezer magyar férfit gyűjtöttek össze 1944 novemberében fedél és meleg szállás nélkül, akik közül 35 ezren itt pusztultak 1 hónap alatt.

Szolyváról az 1000 éves határra mentünk, ahol több magyart találtunk. Megkértük őket, hogy velünk közösen újra énekeljük el a Himnuszt koszorúzás után.

A harmadik nap, június 2-án Nagydobronyon keresztül elindultunk haza, ahol leadtuk a civil összefogás miskolci klubja által összegyűjtött pénzzadományt.

A FESTŐI SZÉPSÉGŰ NAGYBÖRZSÖNYÖN GYAKORLATOZOTT A VITÉZI REND

A festői szépségű Nagybörzsöny településen tartotta háromnapos nagygyakorlatát a Vitézi Rend Katonai Rendvédelmi Tagozata.

Az első nap a körletek elfoglalásával, a felszerelés átvizsgálásával, valamint egy hosszadalmas alaki gyakorlattal kezdődött, s tartott az est beálltáig.

A második nap reggele az ilyenkor szokásos reggeli tornával kezdődött, majd az előzetes tervek szerint, kihasználva a települést övező gyönyörű hegység természeti adottságait, menetgyakorlattal és terepharcászati oktatással folytatódott.

Ezek után elindultunk Záhony határállomáson keresztül Miskolc felé, ahová késő este érkeztünk.

Fotók: Szűcs Mara, nívódíjas fotós

*vitéz Szabó István
címzetes törzskapitány*

A rajok beérkezése utáni ebédet közelharcoktatás követte. A harmadik nap reggelén ismét harcászati terepen, szimulálva az ellenséges területen való mozgást, majd az egység tagjai kettéváltak, s az amúgy is nehéz hegyi terepen egy kemény csatát vívtak egymás ellen.

A műveletek befejezését követően az alakulat tagjai rendbe hozták ruházatukat, majd kettes sorban megindultak az evangélikus templom felé, hogy részt vegyenek az istentiszteleten.

A gyakorlat búcsúebéddel zárult, melyen részt vett a lelkes úr és kedves felesége is.

A gyakorlat ideje alatt a bázis védelmét folyamatos őrség látta el.

Megérkezésünket követően futótűzként terjedt el a faluban a hír, miszerint nagyobb létszámú katonai egység tevékenykedik a településen. A polgármester úr is tudomást szerzett a jelenlétünkről és szombat este, a pihenőidő ideje alatt az állományt meginvitálta egy beszélgetésre otthonába.

Ellátásunkról az egyik helyi vendéglő gondoskodott, a bázisunk pedig az evangélikus gyülekezet vendégháza

volt. Amerre megfordultunk a településen, a falubeliek soraiban kivétel nélkül nagy szimpátia alakult ki iránunkban, még az istentiszteleten is köszöntöttek minket.

Hazainduláskor nem hagyhattuk ki a falu határában található Árpád-kori templom meglátogatását. A templomban őrzik a Szent Korona mását, mely előtt a tisztkar térdet is hajtott. A gyakorlatra velünk tartott az alakulatunk

Apcon található központi bázisán működő lőtér, illetve lövészklub néhány civil tagja is, akik a három nap folyamán, nagy segítségünkre voltak mindenben, mint már annyiszor. Munkájukat külön köszönet illeti.

Az éves képzési időszaknak vége, de már készülünk a további munkára.

v. Veres Vendel Szabolcs
vitézi hadnagy

KATONAI RENDVÉDELMI TAGOZAT

„... Kövesd az mi nyomdokunkat, ne szánd fáradtságodat, ne szánd véreket, ne szánd életedet ...”

Zrínyi Miklós

Az idei év is tartalmasan telt a Vitézi Rend Katonai Rendvédelmi Tagozatánál. Az új év első napjaiban már meg is kezdte éves előirányzott feladatainak végrehajtását az egység. Dunavarsány térségében kézigránatok fedezete alatti előrenyomulás, nyílt terepen történő áthaladás szakasz szinten, majd egy volt szovjet erőrendszer felszámolása, felderítők bevetésével. A hónap végén már Balassagyarmat városa fogadta a Tagozatot. A Legbátrabb város 100 éves évfordulója alkalmából rendezett, nagyszabású rendezvényen helyszínbiztosítási feladatok vártak az egység tagjaira, v. Zimmermann Péter vit. százados úr parancsnoksága alatt, miközben a Tagozat néhány, helyi illetőségű tagja részt vett a Laktanya ostroma című hadijátékon a település főterén, több mint száz, első háborús katonai hagyományőrrel együtt. A rendezvény biztosításának profizmusa méltán váltotta ki a város vezetésének elismerését. Február hónapban a Nógrád megyei Mohora településen rendezett, szezonnyitó nemzetközi íjászversenyen a Tagozat különdíjat adott át (mint az utóbbi két évben is, minden alkalommal) tradicionális magyar gyermek, fiú és leány kategóriákban. Két harco-

sunk indult is a megmérettetésen. Még ebben a hónapban a Tagozat Nógrád megyei parancsnokhelyettese, vitéz Gresina Róbert vit. őrmester úr átvehette a rangos, Balassagyarmat közösségeért díjat, több évre visszatekintő, katonai hagyományőr munkássága elismeréseként. A beköszöntő tavasz elején tiszti értekezletet tartottunk a Balassagyarmat mellett elterülő Éger-lápban, mely összefüggővetelt egy emeltszintű gyakorlati képzéssel zártuk a hét végén. A Székely szabadság napjára Váchartyánban emlékeztünk egy meghatározó, színvonalas rendezvény résztvevőiként. Ezúton is szeretnénk köszönetünket kifejezni a községben élő székely közösségnek a meghívásért. Mint a Vitézi Rend tagjait, büszkeséggel töltött el mindannyiunkat az ott tapasztalt hazafias érzelmek irányunkban történő megnyilvánulása. A márciust Csobánkán, a nagy sziklánál zártuk, egy embert próbáló hegyivadász képzés keretében. Az áprilist az ürböpusztai felkészítéssel kezdtük, kihasználva a terület természeti adottságait. Az e hétvégi programba nem csak a terepharcászatot építettük be, ám már elkezdtük a katonai személyvédelem gyakorlását gépjárművekkel, hiszen ez volt az alapja a nyári bemutatónknak a HM Festen. A tavasz utolsó hónapjában sem tétlenkedtünk. Az érsekvadkert Ary Erzsébet óvoda dolgozói szerettek volna egy, a magyar katona eszményképét szimbolizáló gyereknap programsorozatot létrehozni a mi közreműködésünkkel. Örömmel tettünk eleget a felkérésnek és kidolgoztunk egy játékos keretek közt folyó katonai képzést, szakemberek bevonásával, a gyermekek életkorának figyelembevételével. Kirobbanó siker volt, s a felnőtteknek készült „A magyar katona ezer éve” kiállítás pedig – melynek keretében bemutattuk a fegyverzet és a használati tárgyak fejlődését a hazatéréstől napjainkig – sokáig szóbeszéd tárgya volt Nógrád megyében. Még ebben a hónapban sort kerítettünk a rétsági, volt páncéloslaktanya területén egy komplex katonai képzésre, igencsak puritán körülmények között. Számunkra a nyár Kunszálláson a HM Festen kezdődött. Kivettük részünket a tábor kialakításából, s egy bemutatót is tartottunk, melynek témája a katonai személyvédelem volt. Fiataljaink eközben egy általuk kialakított standon mu-

tatták be a gyakorlatainkon használt fegyverzeti anyagot és személyi felszerelést, közben népszerűsítve a Vitézi Rendet a látogatóknak. Ezt követően Rétság városában a Vitézi Rend és a 16-os balassagyarmati honvéd katonai hagyományörök által rendezett honvédnapi rendezvényt, kiállítást és könyvbemutatót biztosította egységünk, v. l. Bárány János törzskapitány úr parancsnoksága alatt. A megemlékezésen katonai tiszteletadással mi is adóztunk a hősök emléke előtt. A nyári nagy gyakorlatot az apci lőtéren, illetve a környező hegyekben tartottuk. A lőter fenntartóira és vezetőségére oly nagy hatással volt egységünk szervezettsége és tagjai között tapasztalható bajtársias légkör, hogy felajánlották, működjunk együtt a továbbiakban, s a lőteret, valamint a környező erdőrészt és területet használjuk bázisként. Megtisztelő volt a felénk irányuló jószándék e kinyilatkoztatása, melyre az alakulat parancsnokai természetesen pozitívan reagáltak. Így már az apci terület a Vitézi Rend Katonai Rendvédelmi Tagozatának Központi Bázisaként működik a jövőben. Júliusban ismét minket ért a megtiszteltetés és egységünk biztosította a 2. balassagyarmati K1-Kyokushin karate gálát. Augusztusban a Vitézi Rend Katasztrófavédelmi Százada és a Katonai Rendvédelmi Tagozata együttesen felelt idén is a Magyarok Országos Gyűlésének biztosításáért. Folyamatos járőrszolgálatot, forgalomirányítást, kiemelt személyvédelmet, helyszínbiztosítást láttunk el a négy nap alatt együtt, sikeresen. Szeptemberben a Tagozat biztosította a Vitézi Rend legszentebb ünnepét,

a Vitézavatást. Októberben Apcon tartottunk lögyakorlatot, ezt követően megkezdtük a Központi bázis környékének kitakarítását, s egy új táborhely kialakítását. Egységünk Csongrád megyei tagjai részt vettek a vitéz Vastagh György tiszteletére rendezett emléktúrán, az egykori szentesi hídfőben. A több, mint húsz kilométeres túrán való részvétellel adóztak, az arany tiszti vitézségi éremmel kitüntetett, magyar hős ezredes emléke előtt. Október végén rendeztük évzáró utolsó gyakorlatunkat a festői szépségű Nagyborzsöny településen. A három napos megmérettetésben részt kapott az alaki kiképzés, terepharcászat, katonai közelharc ismereteinek bemutatása, valamint a táborvédelmi feladatok titkainak elsajátítása is. A gyakorlatot evangélikus istentiszteleten való részvétellel fejeztük be a falu templomában. Novemberben Apc, bázisfelújítás, s a terület felkészítése a közelgő télre, tereprendezési munkálatok. Jelentem, személyi állományunk folyamatosan bővül, a munkánkhoz szükséges felszerelést, igyekszünk lehetőségeinkhez mérten fejleszteni. A magánéletben, egységünk tagjai minden tekintetben segítik egymást. Hiszem, a Kormányzó úr lát minket, áldozatos munkánk örömmel tölti el, mi pedig alkalmasnak találhatunk arra, hogy viselhetjük a vitézi címet.

v. Veres Vendel Szabolcs
vitézi hadnagy

VITÉZI REND KATASZTRÓFAVÉDELMI SZÁZAD

BUDAPESTI EGYSÉG

Idén április 12-én vettünk részt a katasztrófavédelmi ifjúsági versenyen, ahol betegszállítási feladatokat kaptak a gyerekek. Május 14-én meghívásra mentem a Bács-Kiskun megyei parancsnokkal zentagunarasi tűzoltókhoz, ahol díszebéddel fogadtak minket. Az ebéd után letettük az alapját egy kiváló együttműködésnek. Ennek az egyik alapja egy IFA tűzoltóautó felajánlása részükre. Ezt augusztus 26-án tudtuk realizálni, ünnepélyes keretek közt átadni, melyhez szerbiai törvénymódosítást is végre kellett hajtani. Gyermekmentő alapítvány kérésére május 25-én a Városligetben jelentünk meg és szórakoztattuk a gyerekeket. A XVII. kerületi Katonai és Rendvédelmi Napon június 15-én bemutatót tartottunk. Feladat egy felborult buszból való kimenekítés és egy kigyulladt ház eloltása. Június 30-án egy nagy vihar vonult végig Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, ahol a szélvihar fákat csavart ki, és tetőket szedett le. A Budapesti Katasztrófavédelmi Igazgatóság felkérésére egy nap alatt 9 fővel

és két terepjáróval a budapesti egység elindult a kárhelyszínre segíteni. Ezért emléklapot kaptunk az igazgatóságtól. Augusztus elején a Magyarok Országos Gyűlésén több mint 30 fővel segítettük a rendvédelmi és a katasztrófavédelmi feladatokat. Itt alakult meg és alkalmaztuk először a század egészségügyi egységét. Augusztus 29-én favágási gyakorlatot tartottunk a XI. kerületben. Az ötéves minősítés ismételtesére október 19-én került sor, ami igen sikeres volt, és megint öt évre minősítve van az egység. A vasadi egység meghívására a század budapesti egységének évzáró gyűlése volt ebéddel egybekötve.

HAJDÚ-BIHAR MEGYEI EGYSÉG

Április 30-án, Kabán került megrendezésre a megyei tűzoltónap. Katasztrófavédelmi egységünkkel tevékenyen részt vettünk a műszaki mentési gyakorlati bemutatón. Május 25-én, szombaton 10.00-tól került megtartásra Hajdúszoboszlón tűzoltó kiscépezői tanfolyam. 8 fővel vettünk részt. 26-án, vasárnap 10.00-tól Hajdúszobo-

szlón gyermeknapi tűzoltókaraván-bemutatót tartottunk a berettyóújfalui és a hajdúszoboszlói önkéntes tűzoltók segítségével. A gyermekek és a szülők nagy meglepedésére. 28-án kedden 18.00-tól a hajdúszováti Önkéntes Tűzoltó-egyesület és a Vitézi Rend katasztrófavédelmi százada közös gyűlését tartottuk. Június 22-én szombaton 9.00-tól a hajdúszoboszlói TESCO áruház meghívására a balesetvédelmi és tűzvédelmi napon tartottunk bemutatót. Július 27-én, szombaton 9.00-tól Hajdúszoboszlón a katasztrófavédelmi gyakorlat a Colostok Kft. telephelyén, főzéssel zárult. A szerkocsival ismerkedtünk, a kiséfcskendős tűzoltást is gyakoroltuk. 28-án, vasárnap Hajdúszoboszlón az esti órákban kaptuk a riasztást, viharokár elhárításában vettünk részt a tűzoltó autóval: v. Angyal Péter szdpk., Bóta Csaba szdpkh, v. Antal J. Csaba. 30-án, kedden a Hajdúszoboszlói Városi TV interjút készített v. Antal J. Csaba törzskapitánnyal és v. Angyal Péter szdpk. úrral. Téma a július 28., vasárnap esti vihar utáni kárelhárító tevékenységünk és a Vitézi Rend. Augusztus 2., 3., 4., péntek, szombat, vasárnap, a katasztrófavédelmi század 4 fővel, vitéz Angyal Péter századparancsnok vezetésével a MOGY rendezvényén, Ópusztaszeren vett részt a Vitézi Rend tulajdonába került tűzoltóautóval. 5-én, hétfőn, Hajdúszoboszlón a HSE rendvédelmi gyermektáborában tűzvédelmi bemutatót

tartottunk. 28-án került megrendezésre Hajdúszováton az összevont katasztrófavédelmi gyakorlat. A Kabai ÖTE és a Hajdúszováti ÖTE, a Vitézi Rend katasztrófavédelmi század vezetésével műszaki mentési és tűzoltási gyakorlatot hajtott végre: v. Angyal Péter szdpk. vezetésével. Bóta Csaba, Nyári József és Antal János, Rudolf István századtagok.

A már meglévő együttműködési megállapodások mellé (Megyei Katasztrófavédelem, Kabai Önkéntes Tűzoltó-egyesület, Hajdúszováti Önkéntes Tűzoltó-egyesület) az idén megállapodást kötöttünk a hajdúszoboszlói önkéntes tűzoltókkal is.

Ebben az évben került megvásárlásra és átadásra a Vitézi Rend Katasztrófavédelmi Tagozat Hajdú-Bihar megyei század részére egy tűzoltóautó, ami műszaki mentő gépkocsiként fog szolgálatot teljesíteni.

BÁCS-KISKUN MEGYEI EGYSÉG

Május 1-én a szerbiai Zentagunarasi ÖTE-vel kapcsolatot létesítettünk, melynek eredményeképp a Vitézi Rend által felajánlott tűzoltófecskendő a szerb belügyminiszter törvénymódosítási segítségével munkába tudott állni a Délvidéken augusztusban. Ennek a bürokráciája majd 3 hónap volt.

Májusban a Hableány-balesetnél a Duna vonalán a BKM-i egység készenléte helyezkedett kérésre. A készenlét 24 órás volt.

Augusztusban a MOGY-on vettünk részt, majd Szerbiában Októberben a helyi iskolának vittünk oktatási anyagot a KRESZ közlekedési szabályokról, a kerékpáros közlekedésről, mely kifestőt a Motorosok a Gyermekekért Alapítvány és a Hórusz rend juttatott el részünkre. A kiadvány felelőse a Nemzeti Bünmegelőzési Tanács.

*vitéz Grosch Attila
törzskapitány*

BÉKÉS MEGYEI TÖRZS

Január 12-én a doni áttörésre emlékeztünk Gyulán az I. világháborús emlékműnél. Március 15-én Gyulán a városháza előtt a Petőfi-szobornál a forradalom és szabadságharc fiataljaira emlékeztünk, s helyeztünk el koszorút a Vitézi Rend nevében. Április 27-én küldöttgyűlésen vettünk részt a Szent István bazilikában. Június 1-én Kunszálláson az Országos Vitézi Találkozón voltunk.

Június 4-én a Gyulai székykapunál a trianoni évfordulóra emlékeztünk. A rendezvényen Kónya István Gyula város alpolgármestere mondott beszédet. „Egyetlen néppel sem bántak el gonoszabban, mint a magyar

néppel, egyetlen országot sem kínoztak meg, marcangoltak szét és raboltak ki jobban. Magyarország népének felosztása a modern civilizáció egyik legszegyentelje-sebb napja” – kezdte beszédét Olaszország egykori miniszterelnökétől, Francesco Saverio Nittitől vett idézettel Kónya István. A beszéd után a történelmi egyházak képviselői osztották meg gondolataikat a közönséggel, majd Csordás Ákos, a Magyar Lovas Színház Komáromi Társulatának színésze és Tóth Tibor Simonyi-díjas előadó adott műsort. A megemlékezés végén a résztvevők virágokat és mécseseket helyeztek el a székelykapu lábánál.

Julius 27-én Gyula külterületén a Hadtörténeti Intézet és a város támogatásával I. világháborús hadisírokat újítottak meg és adtak át. A Vitézi Rendet képviseltük és virágokat tettünk a sírokhoz. Augusztus 18-án állománygyűlést tartottunk az Almásy-kastély melletti pavilonban Gyulán. Augusztus 20-án Mezőberényben a kormány-

zóhelyettes halálára emlékeztünk az emlékére felállított Turulmadaras emlékműnél, ahol koszorút helyeztünk el.

Szeptember 28-án részt vettünk a vitézavatáson a belvárosi ferences templomban. Október 6-án a Gyulai honvédtiszti emlékhelyen a díszszakasz bevonulása után elénekeltük a Himnuszt, emlékbeszédet mondott Prof. Dr. Csikány Tamás ezredes, a HM Oktatási, Tudomány-szervező és Kulturális Főosztály főosztályvezetője. Méltatta a vértanúk bátorságát és hazaszeretét. Közreműködtek az MH Szolnoki Helyőrség Zenekara, Rékasi Károly színművész, a Role Zenekar, a Magyar Katonai és Huszár Hagyományörző Szövetség, az Erkel Ferenc Vegyeskar. A koszorúzás katonai tiszteletadással történt, majd a Szózat eléneklésével zárult a megemlékezés.

*vitéz Lovász László
székkapitány*

CSONGRÁD MEGYEI TÖRZS

A következő rövid beszámolóban szeretnénk feleleveníteni azon meghatározóbb eseményeket a 2019-es évben, amelyek derűs emlékeket hagytak bennünk, értéket teremtve az erőfeszítések után. Köszönet mindezért a Csongrád megyei rendtársak aktivitásának és lelkesedésének!

Január 12-én „kezdjük az évet” a szegedi Szent József római katolikus templomban, ahol a doni áttörés 76. évfordulójára emlékeztünk. Az összegyűlt megemlékezők imáikban említették a kb. 3000 szegedi, illetve 10 000 Csongrád megyei magyar katonát, akik életüket áldozták a Don-kanyarban.

A február 9-én megrendezésre került nagy sikerű vitézi bálon a Csongrád megyei törzskapitányság 5 rendtárssal és kísérei-kkel képviseltette magát. Nagyon jól éreztük magunkat, köszönjük a pesti rendtársaknak a kiváló szervezést és gratulálunk még egyszer! Csodálatos volt a 30-as évek eleganciáját felidézni és méltón megünnepelni a 2018-as évi közös munka gyümölcsét.

Február 25-én a Csongrád Megyei Kormányhivatal és a Csongrád Megyei Önkormányzat szervezésében emlékeztek a szegediek a kommunizmus áldozataira a Glattfelder téren. A megemlékezés alatt szokatlan, teljes szélcsend volt. Megérintő érzés volt látni, ahogy a mécsesek lángja rezdületlen, és a magyar zászló is alig mozdult, amikor a megemlékezők elmondták tragikus történeteiket.

Március 15-én a Csongrád megyei törzskapitányság az 1848/49-es forradalom és szabadságharc, nemzeti ün-

nepünk alkalmával megosztani volt kénytelen erőit. Ott voltunk Münchenben, Mártélyon és Szegeden is, de ott kétszer! Vitéz Dr. Ótott Ferenc törzskapitány úr a Müncheni Magyar Főkonzulátuson több mint 100 fő előtt szavalatával erősítette Rendünk hírnevét a külföldi magyarok körében.

Áprilisban állománygyűléssel zártuk a negyedévet.

Júliusban Mártélyon találkozott a csapat egy derűs csapatépítő ebéden. Vitéz Tót Mihály nemzeti úr meghívására 15-en gyűltünk össze egy kiváló marhapacalebédre. Köszönjük, Misi, a szervezést!

Augusztus első hétvégéjén került megrendezésre Ópusztaszeren a MOGY. A Katonai Rendvédelmi Tagozat és a Katasztrófavédelmi Század rendvédelmi és biztosítási munkáját 3 nap alatt összesen 9 fővel tudtuk erősíteni, támogatva a kb. 30 fős alapsapattal. Meleg volt, tűzött a nap, de jó hangulatban róttuk mi is a köröket az őrzés számára kijelölt területen, vagy őriztük a belépőkapukat. A csapat 70-es, 80-as tagjai is örültek a feladatnak, várták a parancsot. Jó volt részeivé válni egy nagyobb feladatnak.

Itt szeretném ismételni a rendezvényért felelős Törzskapitány Úr dicsérő szavait, amelyet azóta is baráti szellemiséggel emleget az állomány. „Köszönöm, uraim, a szolgálatot, örömmel láttam, hogy a Csongrád megyeiek nem kanapévitézek.”

A szeptember végi vitézavatáson az állomány 4 tagja kapott kitüntetést és 2 új rendtársat avattunk. Szeretettel

köszöntjük vitéz Hajdú Attila Lászlót és vitéz Oláh Szabolcsot soraink közt.

Október 23-án a Rerrich Béla téren emlékeztünk az 56-os eseményekre.

Év közben az egészségükben megrendült rendtársakat sem hagytuk magukra. Próbáltunk segíteni, nemcsak jó szóval és bajtársi viccelődéssel, hanem tevékenyen is, látogatásokkal, amikor erre szükség volt és lehetőség adott. Senkit sem hagytunk hátra!

Év közben a 22 fős állományból 4-en rendszeresen részt vettek a Katonai Rendvédelmi Tagozat képzésein. A jó hangulatú beszámolók meghozták a kedvet a többiekben

is a „puskaporoszaghoz”, ezért előreláthatóan decemberben egy éleslövészeti gyakorlaton is részt vesz majd az állomány.

November másodikán állománygyűléssel zárjuk az évet. Külön öröm, hogy három Békés megyei rendtárs is elfogadta meghívásunkat. Ha minden jól megy, 25-en leszünk, és egyik rendtársunk kiváló (2019-es) új vörösbórával teli poharainkat emelve köszönjük a Jóistennek az erőt és egészséget, amivel segítette mindannyiunkat éves munkánk során, és üritjük majd e poharat minden rendtársunk egészségére.

*dr. vitéz Ótott Ferenc
törzskapitány*

FEJÉR ÉS VESZPRÉM MEGYEI TÖRZS

A Vitézi Rend Fejér és Veszprém Megyei Törzsének vitézei az első félévi beszámoló óta a következő rendezvényeken vettek részt.

Hősök Napja alkalmából május 25.-én koszorút helyeztünk el a Csákvári Hősi Emlékműnél, valamint a Vaskapuvölgyben a hősi halált halt vitézek Emlékkeresztjénél. Szintén ezen a napon megkoszorúztuk a Csákvári temetőben nyugvó vitéz Nagyjókai Farkas Vincze koronaőr ezredes felújított síremlékét.

Részt vettünk a HM Feszt és Vitézi Nap rendezvényén. A trianoni gyalázatra emlékeztünk a Vaskapu-völgy Trianoni Emlékhelyénél június 4.-én. A Csákváron született vitéz Tersztyánszky Ödön ezredes olimpiai bajnok kardvívóra és háborús hősről emlékeztünk és megkoszorúztuk a szülőháza falán elhelyezett emléktáblát.

A Magyarok Országos Gyűlésén szintén képviseltettük magunkat, ahol vitéz Versegi Herceg Balázs hadnagy előadást is tartott. A Csákvári Floriana Napok rendez-

vénysorozaton tevékenyen részt vettünk a rendezvények lebonyolításában.

Rendszeresen részt veszünk a Honvédség és Társadalom Baráti Kör rendezvényein, ahol tevőlegesen részt veszünk a programok lebonyolításában.

Részt vettünk az október 6.-i vitézavatáson, ahol vitéz Pintér András székkapitány a Vitézi Rend Ezüst Emlékkereszt és vitéz Versegi Herceg Balázs hadnagy a Vitézi Rend Horthy Ezüst Emlékérem kitüntetését vehették át vitéz gróf Molnár Gazsó János főkapitány úrtól.

Október 6.-án az aradi vértanúkra emlékeztünk és megkoszorúztuk a Hősi Emlékművet. Részt vettünk Székesfehérváron a Nagyboldogasszony-napi rendezvényen. Október 23.-án több helyszínen részt vettünk a megemlékezéseken és koszorút helyeztünk el 1956-os hősök emlékére.

*vitéz Pintér András
Fejér és Veszprém megye székkapitánya*

HAJDÚ-BIHAR MEGYEI TÖRZS

Január 11-én, pénteken, Hajdúszoboszlón a II. világháborús emlékműnél gyertyagyújtással emlékeztünk meg az 1945. január 11-i Budapest ostromáról, és 1919. január 11-i Erdély Romániához csatlolásának szomorú eseményéről.

Február 10-én Hajdúszoboszlón gyertyagyújtással emlékeztünk a II. világháborús emlékműnél az 1945-ös budai kitörlésre.

Március 14-én Hajdúszoboszlón a Hőgyes Endre Gimnáziumban bemutatót és kiállítással egybekötött előadást tartottunk a Megyei Huszárbándériummal, és az ÖTT katonai toborzókkal. Szintén ezen a napon Monostorpályiban koszorúztunk, és az általános iskolában kiállítással egybekötött rendhagyó történelemórát tartottam. Hajdúszoboszlón a Kovács Máté Művelődési Házban Medgyesi Kovács Gyula festőművész kiállításának megnyitóján vettünk részt. 15-én Debrecenben a megyei megemlékezésen, majd Hajdúszoboszlón koszorúztunk.

23-án, szombaton 10.00-tól Monostorpályiban „Káposzta ízversenyen” M1 és a Duna TV felvételét szerveztem vitézi káposztafőzéssel. V. Antal Csaba, v. Nagy Attila, Bóta Csaba kat.véd.szdpkh. képviseltük a Vitézi Rendet. 27-én a debreceni vérellátóban irányított véradáson voltam ÖTT, katonákkal én a Vitézi Rendet képviseltem.

Június 1-én Debrecenben közösen köszöntöttük vitéz Szabó Ferenc székkapitány urat 50. születésnapja alkalmából a Fandangó étteremben. 4-én Debrecenben koszorúzáson voltunk a Trianoni emlékműnél, rendtársaink a Huszárbandériummal díszőrséget álltak. 8-án Debrecenben, az Apafai lőtéren MATASZ-lövészversenyen vettünk részt. 16-án Hajdúszoboszlón, a HSE 10 éves évfordulója alkalmából bemutatót és előadást tartottunk a sportoló gyerekek és szüleik részére.

Augusztus 2–3-án Balmazújvárosban a BAKA fesztiválon a hagyományokhoz híven bemutatópavilonnal és tájékoztató rendezvénnyel, valamint lövészeti bemutatóval

vettünk részt, v. Szabó Ferenc, v. Szoboszlai Endre nyá. törzskapitány, v. Antal J Csaba törzskapitány, Antal János kat.véd. tag, Rudolf István kat.véd. tag. 20-án Debrecenben Szent István-napi megemlékezésen díszőrséget álltak v. Szoboszlai Endre és v. Szabó Ferenc a 2. Debreceni Huszárezred hagyományörzőivel.

Szeptember 28-án a budapesti vitézavatáson voltunk, ahol megyénkből 1 új tag került avatásra.

Október 23.-án Debrecenben a Kossuth téren megemlékezésen és díszőrségen vettünk részt.

Kunszálláson megrendezésre került Vitézi családi napon a bográcsfőző versenyen az első helyezést Angyal Péter vitézi hadnagy úr „Alföldi zúzapörkölt vitézi módra” ételle nyerte.

*vitéz Antal Csaba
törzskapitány*

HÁROMSZÉKI TÖRZS

A Vitézi Rend Háromszéki Törzsének 2019-es évi működésére erőteljesen rányomta bélyegét az egyre jobban felerősödő román nacionalizmus, a jelképeinket, emlékhelyeinket, és a tenni akaró nemzettársainkat ért jogtalan támadások sorozata. Az előző évek tevékenységei, azaz emlékhelyek ápolása, megemlékezések, események szervezése, illetve megemlékezéseken való részvétel mellett, idén erőteljesen fel kellett szólalnunk, és ki kellett állnunk egyik legszentebb emlékhelyünk, az Úz-völgyi haditemető mellett. Így törzsünk tagjai, köztük a 95 éves vitéz Bartha Misi bácsi, az egyik utolsó Úz-völgyi veterán, a haditemető térparancsnoka, részt vettünk a június hatodikai, a temetőt védő élláncban, az augusztus 26-ai hagyományos megemlékezésen, illetve a temetőért szervezett kisebb-nagyobb megmozdulásokon. Büszkeséggel tölt el, hogy rendtársunkat, Bartha Misi bácsit, július 25-én otthonában látogatta meg Németh Szilárd államtitkár, aki a Honvédelmi Minisztérium ajándékát, egy disztört adott át neki.

Ez évi működésünk is, a Vitézi Rend eszmeiségét tükrözve, az Isten, Haza, Család hármasszellemben történt. Törzsünk szép számban képviselte magát a február 11-én megrendezésre kerülő Vitézi Bálon, ezt követően, március 2-án Mikóújfaluban találkoztunk. Március 15-én Sepsiszentgyörgyön, illetve Bibarcfalván emlékeztünk a szabadságharc hőseiről. Április havát beárnyékolta mélyen tisztelt rendtársunk, v. Incze Sándor nyugalmazott esperes úr halála, akitől április 20-án vettünk búcsút, Sepsiszentgyörgyön. Június elsején törzsünk részt vett

Csiksomlyón a pápalátogatáson, valamint az azt követő hagyományos csiksomlyói búcsún. Augusztus 20-án Bibarcfalván emlékeztünk országalapítónkról, Szent István királyunkról. Szeptember 26-án, Szárazajtán hajtottunk fejet az 1944. szeptember 26-án, a román Maniu-gárdisták által kivégzett 13 ártatlan magyar ember előtt. A hagyományunkhoz híven, törzsünk szép számban képviselte magát a budapesti vitézavatáson, ahol többségük kitüntetésben is részesült. Október 5-én családi napot tartottunk Köröspatakon, majd másnap a 13 aradi vértanúról emlékeztünk Vargyason, Zoltánban, illetve Sepsiszentgyörgyön. Törzsünk hagyományunkhoz híven október 23-án Bibarcfalván és Sepsiszentgyörgyön rótt a tiszteletét 1956 mártírjai, illetve a kommunizmus áldozatai előtt. Törzsünk november 4-én, az előző évekhez hasonlóan Barcaföldváron, az egykori földvári fogolytábor helyszínén rója le tiszteletét a több ezer magyar hadifogoly előtt, akik a második világháborút követően ott raboskodtak, illetve ott veszítették életüket.

A nemzeti ügyeket, jelképeinket ért folyamatos támadások ellenére továbbra is töretlenül folytatjuk tevékenységeinket, nem hagyjuk feledésbe veszni magyar nemzetünk dicső eseményeit, a korszakok kimagasló egyéniségeit, azok szellemiségét, őrizve és táplálva a nemzeti öntudatot, a magyar megmaradás zálogát, itthon, Székelyföldön.

*vitéz Préda Barna
vitézi hadnagy*

HEVES MEGYEI TÖRZS

A Vitézi Rend Heves Megyei Törzse évek óta minden év január 29-én Balassagyarmaton kezdi az éves tevékenységét, mivel a Nógrádi Törzs meghívásának eleget téve részt veszünk a cseh kiverés áldozatairól való városi ünnepi megemlékezésen, ahol közösen koszorúzunk. A két megye kapcsolata példaértékű.

Hatvanban és Egerben március 15-én volt az első megemlékezés, koszorúzással egybekötött ünnepség, amit követett a június 4-i trianoni diktátum szomorú napja.

Hatvanban a Heves Megyei Törzskapitányság kezdeményezésére a Trianon téren Országzászló avatására került sor, melyen az önkormányzat méltó módon bevonta a helyi Vitézi Rend tagjait, melyet a helyi televízió is közvetített.

Május 19-én Egerben a Bazilikában került sor a Hevesi Törzs új vitézi zászlójának avatására és megszentelésére. E jeles ünnepen az egyházi méltóságok három felekezete tartott misét, a Szent Korona másolatát a Vitézi Rend bocsátotta rendelkezésre. E jeles ünnepet a város vezetői megtisztelték jelenlétükkel, így a polgármester és családja. A Vitézi Rend részéről részt vett vitéz gróf Molnár-Gázsó János főkapitány, vitéz Varga László főszéktartó, vitéz Kürtössy Ottó budapesti törzskapitány, valamint a hevesi törzs tagjai.

Az azt követő színvonalas fogadást az egri vitézeink szponzorálták. A szervezésért köszönet illeti vitéz Zolcsák Anna vit. főhadnagy asszonyt, vitéz Farkas Judit nemzeti asszonyt, vitéz Hegyi Pál vit. hadnagy urat, vitéz Veres Andor vit. hadnagy urat, vitéz Kertész Erzsébet nemzeti asszonyt, vitéz Tiszolcy Péter nemzeti urat, vitéz Veréb István nemzeti urat. A zászló elkészíttetését magára vállalta v. Veres Andor vit. hadnagy és v. Kertész Erzsébet. Köszönet érte!

A tagdíjak tekintetében 80%-os a befizetések aránya. Az egyszerűsített adófelajánlás 322 000 Ft volt, amelyből a hevesi törzs felajánlása elérte az összeg 50%-át.

2019 júniusában Kunszálláson tartott Országos Vitézi Találkozón 14 fővel vett részt a törzskapitányság. Az itt megrendezett főzőversenyen harmadik helyet értünk el.

Augusztus 20-án, az államalapítás ünnepén megemlékezésre került sor Hatvanban és Egerben. A hatvani önkormányzattal és a római katolikus templom egyházi méltóságaival közösen tartott ünnepségen szentmisével és körmenettel, kenyérszenteléssel folytatódott az ünnepség. Beszédet mondott vitéz Horváth Richárd, Hatvan város polgármestere, aki megköszönte a Vitézi Rend közreműködését és a Szent Korona másolatának rendelkezésre bocsátását.

A jeles ünnepet jelenlétével megtisztelte vitéz gróf Molnár Gázsó János főkapitány, vitéz Varga László főszéktartó, vitéz lovag Kürtössy Ottó budapesti törzskapitány, valamint a Máltai Lovagrend vezetői. Meg kell jegyezni, hogy a hevesi törzs a működési területén minden önkormányzati ünnepségre meghívást kap, így ott egész évben jelen van megfelelő létszámban.

A Heves Megyei Törzskapitányság minden évben pályázik a civil alapként a helyi önkormányzatoknál. Évek óta anyagi támogatást kap Hatvan, a 2019. évben 100 000 Ft-ot, Egerben 80 000 Ft-ot. Ez fedezi a méltó koszorúk árát, postai költségeket és szerény reprezentációt. (Erre lehetősége lenne minden megyének.)

Ez évben három fő és egy kadét avatására került sor. Az újonnan avatottak nevében vitéz ft. Buda Péter, a Heves Megyei Törzs új vitéze mondott beszédet. Megyénk új kadétja, Hüvösvölgyi Márton verset adott elő. Az avatáson két kadétunk, Ortutay Bátor és Kondek Mátyás kapott dicséző oklevelet és könyvjutalmat a főkapitány úrtól.

Folytatódtak a karitatív tevékenységek is, így jó minőségű ruhák kerültek átadásra az arra rászorulóknak, valamint a műanyag kupakok gyűjtését még folytattuk. Átadásra került 2019. évben közel két mázsá.

*vitéz Szalai Attila
törzskapitány*

NÓGRÁD MEGYEI TÖRZS

A Vitézek Lapja 2019 májusi számában közzétettek óta az alábbi eseményeken vett részt a Nógrád Megyei Törzskapitányság.

Május 1-jén Komáromban a Trianon által elszakított területek fegyveres, nagy véráldozatokat követelő visszaszerzésére tett áttörésre emlékeztünk díszőrséggel a Komárom-Esztergom Megyei Törzskapitányság meghívására. Május 2-án tartottuk a 16-os honvédek ezrednapját. 19-én a Heves Megyei Törzskapitányság meghívására teljesítettünk szolgálatot a Törzskapitányság zászlószentelésén. Hősök napja alkalmából három helyszínen végeztünk szolgálatot katonai hagyományörzőként Tolmácson, Patakon és Balassagyarmaton, ahol a honvédelmi miniszter mondott ünnepi beszédet. Június 1–2-án a HM Feszt keretében tartott Vitézi Találkozóan igyekeztünk helytállni a bemutatón és hadijáték egyaránt. A trianoni békediktátum évfordulóján szintén három helyszínen, Patakon, Rétságán és Balassagyarmaton álltunk díszőrséget és végeztünk koszorúzást. 16-án Rétságán szerveztünk Honvédnapot, ami az egykori katonaváros életében egyre komolyabb szerepet kezd betölteni. A hős honvédeknek felajánlott szentmisét tartalmas ünnepség, koszorúzás, kiállításmegnyitó, könyvbemutató és előadások követték. 22-én a nyitott múzeumok éjszakája keretében katonai hagyományörzőink Szécsényben a Kubinyi Ferenc Múzeumban teljesítettek szolgálatot, népszerűsítve a Vitézi Rendet és a magyar katonai hagyományokat. Július 21-én immár másodszor vettek részt katonai hagyományörzőink a Szent Annanapi Palóc Búcsún, az egyház kérésére idén is hagyományörzőink vezették fel az ünnepi menetet! Augusztus 12-én már hagyományosan a felvidéki Oroszkai Hadimúzeum felkérésére egy nagyszabású hadijáték-sorozat részesei voltunk társszervezőként és katonai hagyományörzőként egyaránt.

Az egyhetes aktív előkészületet igénylő hadijátékon megjelenítésre került többek között az első világháborús Aranyosi rohamtámadás és egy komoly technikai háttérrel rendelkező második világháborús csatajelenet. Szeptember 1-jén a II. világháború kitörésének 80. évfordulóján Érsekvadkertben a hősökért felajánlott szentmisén, majd megemlékezésen vettünk részt, majd Cserháthalápon álltunk díszőrséget egy II. világháborús emlékkereszt szentelésénél. Vitéz Bakos Gyula vezetésével egy katonai járőrbajnokság állomásán teljesítettünk szolgálatot. Természetesen a vitézavatáson is részt vettünk, Nógrád megyéből 1 fő újonnan avatott vitézünk volt. Katonai hagyományörzőink Komáromban vettek részt egy színvonalas hadijátékon. Október 23-án Balassagyarmaton egy több helyszínes megemlékezéssorozaton vettünk részt díszőrséggel, koszorúzással. Vitéz ifj. Dobó József emléktábla-avatásán vállaltunk aktív szerepet tisztelegvén az egykori csendőrtiszt, az elsőnek megszökö recski fogoly tiszteletére. 27-én Rétságán a Mindszenty József bíboros, hercegprímás és az öt kiszabadító Pallavicini (Pálinkás) Antal tiszteletére szervezett szintén többállomásos megemlékezésen vettünk részt az ünnepi műsorban. A Katonai Rendvédelmi Tagozat nógrádi igen aktív munkájáról a tagozat beszámolójában olvashatnak. Év végéig tervezünk még ünnepi gyertyagyújtást a katonatemetőben halottak napján. November 4-én az 1956-os megemlékezés folytatódik, ahová szintén meghívást kaptunk. December 8-án Balassagyarmaton tartunk II. világháborús megemlékezést. December 10-én Rétságán emlékeztünk meg Pallavicini (Pálinkás) Antal őrnagy kivégzéséről. Majd december 26–27-én az Oroszkai Hadimúzeum meghívására a Garam menti harcok emlékére egy tereptúrán veszünk részt a csaták egykori színheleyein a Szent László Hadosztály tiszteletére.

*vitéz ifj. Szakács László
székkapitány*

VAS-ZALA MEGYEI TÖRZS

Éleslövészet Kőszegen, 2019. május 25.

A Vitézi Rend Vas-Zala megyei szervezete ez évben is negyedévenként tartotta üléseit. Természetesen ezen „hivatalos” ülések mellett is többször találkozunk, valamint – kisebb létszámban – a nemzeti ünnepeken, és a történelmi megemlékezéseken – pl. doni áttörés, augusztus 20., október 23. – is részt veszünk.

Februárban megszokott helyünkön, a Törzskapitányság székhelyén – a volt lovassági laktanya parancsnoki épületében –

találkoztunk, és átbeszéltük az ország, a nemzetközi politika helyzetét, a hazánkra leselkedő veszélyeket, a megyék, települések problémáit. Májusban most már harmadik esetben éleslövészetben vettünk részt a kőszegi lőtérben. Az egyórás hivatalos rész után kötetlen beszélgetés zajlott. Ülésünket megtisztelte Varga László főszéktartó úr és Tolcsvai Béla is. Ezen az ülésen osztottuk ki a saját költségen elkészített vitézi nyakkendőket is. A III. negyedéves ülésünket Vasváron a Polgármesteri Hivatal dísztermében tartottuk. Az önkormányzati választásokkal kapcsolatos teendőket tekintettük át, és felkészültünk az év legnagyobb eseményére, a vitézavatásra. Idén két hölgyet avattak tőlünk, egyikük Zala megyei, másikuk vasi! Évzáró ülésünket mindig egy héttel az adventi tiszti ülés után tartjuk, ezen mutatkoznak be új tagjaink, ekkor köszöntjük kimentetettjeinket és az előreléptetteket!

*vitéz lovag Kovács Jenő
törzskapitány*

VITÉZ NAGYBÁNYAI HORTHY MIKLÓS 100 ÉVE ALAPÍTOTTA A VITÉZI RENDET

A magyar államiság volt veszélyben, amikor történelmi szükségyszerűségből a kormányzó úr életre hívta ezt a szívében, lelkében magyar katonai rendet. A Vitézi Rend alapítójának szándéka majd végakarata szerint a magyar nemzet támasza.

A jövő esztendő az összetartozás évének jegyében fog telni. Ami számunkra Trianonra és a Vitézi Rend alapítására emlékezve centenáriumi év is lesz.

A Vitézi Rend központi törzse méltó módon több kisebb, nagyobb eseménnyel és ünnepséggel kíván megemlékezni ezekről a történelmi évfordulókról. A teljesség igénye nélkül néhány nagyobb esemény és ünnepség.

Az ünnepségsorozat nyitánya a csodálatos Centenárium Vitézi Bál lesz, amely 2020. február 1-én kerül megrendezésre Budapesten a Duna Palotában.

Ezt követően 2020 áprilisában Béren, a Rend tagjai 100 fát ültetnek el. A fák híres vitézek neveit viselik majd, amiket táblákkal látunk el.

Kunszálláson már hagyományosan aktív részese a Vitézi Rend a megrendezésre kerülő Nemzetközi Hadikultúra és Military Fesztiválnak. Az egész napos rendezvény keretein belül tartjuk

meg a vitézi családi napot. A szervezők változatos programokkal szórakoztatják a vitézi családokat.

Trianonról nem megfeledkezve az Összetartozás évének keretein belül négy olyan megemlékezést, előadást is tartunk, ahol reményeink szerint minden elcsatolt rész magyarsága is képviselteti magát.

Az őszi időszakban kerül megrendezésre a Vitézi Nap, ahol a Vitézi Rend Központi Törzse meglepetéssel készül a rendtársak számára.

A centenáriumi év kapcsán rendkívül szép, nagy és rendhagyó vitézavatásra kerül sor 2020. szeptember 26-án Budapesten a Ferenciek terén álló Alcantarái Szent Péter-templomban.

Vitézi Rend fontosnak tartja, hogy az elesett katonákról is megemlékezzünk. Ezért 2020. december 16-án emlékmisén vesz részt, ahol az 1916-ban Bukarest elfoglalása során elesett magyar, osztrák és német katonáért imádkozunk.

A Rend számít a rendtársak megtisztelő részvételére!

*vitéz gróf Molnár-Gazsó János
főkapitány*

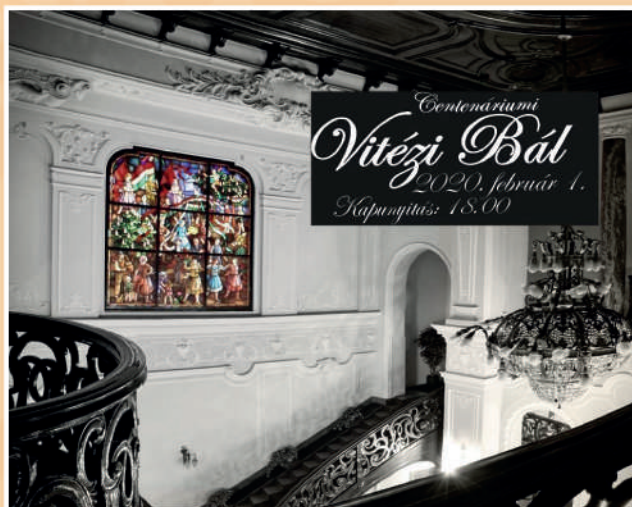
100 ÉVES
A
VITÉZI REND

A Vitézi Bál a bállok között előkelő helyet foglal el,
mára a főváros egyik legnívósabb eseménye lett újra.

Története egészen a Vitézi Rend 1920-as alapítását követő időkre nyúlik vissza,
amikor az ország első rangú rendezvénye volt,
ahol a társadalom vezető rétege képviseltette magát.

A bál időpontja:
2020. február 1.

Helyszíne: **Duna Palota (1051 Budapest, Zrínyi u. 5.)**

Jegyárak:

- Belépő: 15.000 Ft (amely a belépést és a vacsora-fogyasztást tartalmazza)
- VIP belépő: 25.000 Ft (amely soron kívüli beléptetést, vacsora és korlátlan italfogyasztást (rövid italok kivételével), kíséretet, a nyugodt hangulatú VIP barokk terem használatának lehetőségét, 2 db tombolát, stb. tartalmazza)

Jegyvásárlás:

A jegyvásárlás előtt üzenetben érdeklődjön a fennmaradó helyekről (e-mail: csury.csaba@vitezirend.com). Jegyek csak elővételben kaphatóak! Utalni a Vitézi Rend számlaszámára, megjegyzésbe kérjük írja be "Vitézi Bál" és a jegytulajdonosok neveit. (Ezt kérjük feltétlenül pontosan tüntessék fel!)

Számlaszámunk: ERSTE Bank: 11991102-02911463

www.vitezirend.com

Kapunyitás: 18.00

A jegyek már kaphatóak! Szeretettel várunk mindenkit!